

2059

ሀገራችን የወጣታችን

ከወጣታችን የወጣታችን



NH
bale

ሰብሐት ገብረ እግዚአብሔር

ሰብሐትና መልክ

ገንቦት 2000 - አዲስ አበባ

© የደራሲው መብት በሕግ የተጠበቀ ነው
All rights reserved

የመጀመሪያ ዕትም - 1992
ሁለተኛ ዕትም - 2000

አሳታሚ:- ቃልኪዳን ታደሠ 1.0x

የሰነድ ጥበቃ:- ታምራት ገዛኸኝ

የውስጥ ዲዛይን ገጽ ቅንብር
ማኅበራዊ አሳታሚ

ኢንፎርሜሽን

ውሃ ኢንፎርሜሽን

ይሄ መግቢያ ከዚህ ከምትነቡት
«ሰጥተኛው መልእክት» ይሁን ንገሩ
ከዚህ በፊት ነገሮች ሁሉ <የተከሰተ>
ወይም <የተበረዘ> ንገሩም በቅርብ
ጊዜ «ኢንፎርሜሽን» ከምትነቡት
«ኢንፎርሜሽን» ጋር ያገኛሉ
የሁሉም አባላት መቼት ያው ጠመቃላይ
ይዘቱ ይሄ ይሄ ይሄ

የሰነድ ጥበቃ በመንግሥት ይረዳል
ወይም ከግብርናው ዘመናት ወዲህ
እና ቀንቀን በፊት አስፈር ከመጣ
የሁሉም ማስተላለፍ ከቻለ ወዲህ
የኛው ንገር ይሁን በመቼት ያው ዘመን

ይሁን፡ የሚከተለው ተደጋጋሚ ድራማ
ይከሰታል፡፡

ሰልጣንን ሰጥቶ የተደራጀ ህይወት
ይጋራታል፡፡ ሰጪው ህዝብ ሕንጻዎች
ዝንታዬን በሰንጠረዥ ታሪክ
<ጥርጣሬ> ይኖራል፡፡ ሕንጻዎች በጎ
ደሞ ሕንጻዎች ህይወት ወደ-ደሞ ጠላት
ሕንጻዎች ተቀምጠው ያገለግላቸዋል፡፡
ያቀማግጣቸዋል፡፡ ይሞቱናቸዋል
[ግንባታ ተከላካይነት ሕርሰ በርሰ
አዋቂው ቀ፡ በጎ ህዝብ ግን ሳይውጡ-
ገባው አዋቂው መቼት]

ሀ) መንግሥት [ህይወት ተቀባይነት
ሕይወት አሰራር] ሰልጣን ሰጪ
በሕዝብ ሕይወት ሕርሰ በርሰ
አዋቂው ግንባታ ሕይወት አሰራር

ከሕይወት አሰራር

ከ) ወተደራጁ ሰልጣን በጦር ህይወት
አዋቂነት ሰልጣን ይተካል

ሐ) ሕንጻዎች ወደ ሰልጣን አገልግሎት
ተርፍ ሕንጻዎች ሕይወት ሕይወት
ገንዘብ አገልግሎት ሕይወት ሕይወት
ይመሰግናል

ይህ መግቢያ የሚመለከተው
የሕይወት ሕይወት ግንባታ ሕይወት
ተማሪዎች ሕይወት ሕይወት
Marxist መሆናቸው ሕይወት
ሕይወት ገንዘብ ሕይወት ሕይወት፡-

ሕይወት ሕይወት የሕይወት ሕይወት
ሕይወት ሕይወት፡፡ ወደ ሕይወት ሕይወት-
ሕይወት ሕይወት፡፡ በሕይወት ሕይወት

ሕይወት ሕይወት ሕይወት ሕይወት
ሕይወት

ምግብ ቤት ቁርባን በሰፊ፣ ያደረገ መቶ
ሁኖቼ፣ መስጠት ዘጠና ተቀብሎ ሕመሙ፡፡
በፊት ለመዳጃ ተከፋፈለሁ፣ ኢብሳቤ ጸሐ-
ካሁት — ወይ ስለክን ሕይወት ከተፈ፣ መስጠት
ሰማንና ከምናምን ተቀብሎ ወጥቼ፣
በኦቶቡር ወይ በተከራ መርከብ ሄጄ
... አሳክ መጠሪያዎ ሳንተም ሕይወት
መቶ ብሎ ስንት magic ሕንጻዎች ሰራ-
ሳቼ ይተያየሁ፡፡ ሕዝቧ ሄደዋል ከሁሉ
ሰዎች ከሁሉ ተከምረው...

አስከፊነት ይረዳል <ትኩሳት> ሕግ
<ሰጥተኛው መስጠት> ተመሳሳይ ያደረገ፡፡
በአንድ መፅሀፍ በተጠቀሰው ሕግ፡፡ 73
መሰረተዋል የሆኑ ሰዎች አሉ
አንዳቸውን የሚመራቸው የፍቅር
መንፈስ... ወጣቱ አዎንታዊና
አስደጋፊ

ከላቸውን የሚገኝባቸው የጥንታዊ
መንፈስ... ወጣቱ አስተዳደር
አስደጋፊ

አንድ መስጠት ይሰጣል

አስተዳደር መስጠት ህዝብ

አመኝተኛ አሁን

አስተዳደር አሁን

አንድ

ፈረንሳይ እገር በምግርበት ጊዜ፡-

አንድ እመት ያህል ከአየሰ ነብር ጋር
 አሳልፈዋለሁ፡፡ ንዴቱ በቶሉ ስለሚገነፍል እዚያ
 ዩኒቨርሲቲ የምንግር ሀበሾች ነብር እንለው ነብር
 ያን ጊዜ አየሰ ነብር ከእኔና ከያህን በቀር ሰው
 ሳያስጠጋም ነበር፡፡ ለምሳሌ አንድ ቀን በቻወን
 «ሴንት ራ» የተባለው ካፌ (ቡና ቤት) ውስጥ ቁጭ ብሉ

ሲጃራ እያጨሰ ቢራ ሲጠጣ አንድ አሜሪካዊ ተማሪ መጥቶ በፈረንሳይኛ

«አዚህ መቀመጥ እችላለሁ?» አለው

አየሰ በእንግሊዝኛ «ይኼ ነፃ አገር ነው። የፈለግህበት ልትቀመጥ ትችላለህ» አለው

«እንግሊዝኛ ትናገራለህ?» አለው አሜሪካኑ

«አዎን»

«ጥሩ ነው»

«ምኑ ነው ጥሩ?» አለ አየሰ

«እኔ ፈረንሳይኛ ስለሚያዳግተኝ በእንግሊዝኛ ልንወያይ እንችላለን»

አየሰ «ኮሙኒስት ነህ?» አለው

«ኸረ በጭራሽ!» አለ አሜሪካኑ

«እንግዲያው እኔና አንተ እንዴት ልንወያይ እንችላለን? እንኳን መወያየት አብረን ልንቀመጥ እንችልም»

«ለምን?» አለ አሜሪካኑ

«እኔ ከኢምፔሪያሊስት ካፒታሊስት ጋር ልቀመጥ ከብራ አይፈቅድማ!» አለውና ቢራውን ይዞ ተነስቶ ወደ ሌላ ባዶ ጠረጴዛ ሄደ

አየሰ ይህን ሲነግረኝ «ለምን እንዲህ ለደረግህ?» አልኩት

«ያንኪዎችን ማበሳጨት በጣም ደስ ይልኛል»

አለኝ

«ለምን?» ስለው

«እነሱ የሚሰሩትን ጉድ! በሰው ልጆች ላይ የሚፈፀሙት ግፍ መቼ አጣኸው?» አለኝ

አሜሪካኖቹ በመካከለኛውና በደቡብ አፍሪካ ላይ፣ በሩትና በቅርብ ምስራቅ እና በየሀገሩ የውስጥ ጉዳይ እየገቡ የሚፈተፍቱትን «ቀፋፊ ነገር» አንድ በአንድ ያውቃል። በራሳቸው ሀገር ውስጥ ጥቁሮቹን፣ ቀይ ህንጾቹን ምን ያህል እንደሚጨቁኑአቸው . . . አበጥሮ ያውቃል። ስለ አሜሪካኖቹ ወሬ በተነሳ ቁጥር ይበሽቃል። «እውነት መነገር አለበት» ይልና፣ የአሜሪካኖችን ቀፋፊ «አሰቃቂ» ተግባር አንድ በአንድ ይዘረዝራል

ግን የሚጠላው የአሜሪካኖቹን ብቻ አይደለም

አንድ ማታ (እሁንም ለምሳሌ ያህል) እንደ ልማዱ ካፌ ሴንትራ ውስጥ ቁጭ ብሎ ቢራ እየጠጣ ሲጋራ ሲያጨስ አንዱ ፈረንሳይ ሰውዬ መጣና አጠገቡ ከተቀመጠ በኋላ፡-

«የየት አገር ሰው ነዎት?» አለው

አየሰ «የቢሾፍቱ» አለው

«ቢሾፍቱ? የት ነው እሱ?»

«ቢሾፍቱ ውስጥ ነው»

«እሱማ ነው። ማለቱ እስያ ውስጥ ነው፤ እፍሪካ ውስጥ ነው፤ ወይስ የትኛው ክፍለአለም ውስጥ ነው?» አለ ፈረንሣዩ

«አላውቅም»

«የትኛው ክፍለአለም ውስጥ እንኳ እንደሆነ አያውቁም?»

«አላውቅም»

«ትንሽ ጂኦግራፊ አልተማሩም?»

«አላውቅም»

«እዚህ የኒሽርስቲ ተመዝግበዋል?»

«አላውቅም»

«ምን የሚያውቁት ነገር አለ»

«ምንም»

«ከፈረንሣዮች ጋር መነጋገር አይፈቅዱም?»

«አልፈቅድም»

«ካገሬው ጋር ለመወያየትና ሃሳብ ለመለዋወጥ ካልሆነ እዚህ ሀገር ምን ሊያደርጉ መጡ?»

«ምንም»

«ይቅርታ አድርጉልኝ። ብቻዎን ላይዎት እንግድነት የተሰማዎት መስለኝ ላጫውትዎት መጣህ እንጂ ላስቸግርዎት አልመጣሁም»

አየለ ዝም አለው። ፈረንሣዩ ተነስቶ ሄደ።

አየለ ይህን ሲያጫውተኝ አሁንም

«ለምን እንዲህ አደረግህ?» አልኩት

«ነጭ አልወድም» አለኝ

«ለምን?»

«አልወዳቸውማ! እኛን ጥቁሮችን ያጠቁናል፤ ይጫውቱብናል። ሀብታችንን የሚገፉት እንደይበቃቸው ክብራችንንም ጭምር ይገፋናል። የሰው ልጅ መብታችንን ይረግጡብናል»

ከ1492 ዓ.ም (በፈረንጅ አቆጣጠር) ጀምሮ ባለፉት አምስት መቶ ክፍለ ዘመናት ውስጥ ነጮች በጥቁሮች ላይ የሰሩትን ግፍ፣ ያፈረሷቸውን የእፍሪካ መንግሥታት፣ እንደ ግል እርሻቸው የተከፋፈሏቸውን የእፍሪካ ሀገሮች፣ እንደ ኩባት እየነዱ ባሪያ ያደረጓቸውን እፍሪካውያን፣ አሁን በጊዜአችን ለሚሪካና ደቡብ እፍሪካ ውስጥ በጥቁሮች ወገኖቻችን ላይ የሚፈፀሙትን ጭቆና፣ ነጮች በጥቁሮች ላይ የሰሩትንና አሁንም የሚሰሩትን አስቃቂ ግፍ እንድ በእንድ ያውቃል። ስለዚህ ጉዳይ የሚያውቀው ሁሉ በመላው ዚፃፍ አምስት ስድስት መፅሐፍ የሚበቃው አይመስለኝም። ነጮች በኛ በጥቁሮች ላይ የሰሩትን አረመኔያዊ ጭካኔ በሰፊው ያወራል። በተለይ

የሚያዘውትራት እንዲት ታሪክ አለች። እሷን በተናገረ ቁጥር ይስቃል። የንዴት ሳት። የቁጭት!

አውሮፖ ውስጥ ያለችውን ቤልጅግ አፍሪካ ውስጥ ያለችው ኮንጎ በሰፋት ሰባሰባት ጊዜ ትበልጣታለች። በመጀመሪያ እቺ ሰፊ ለምለም ኮንጎ የዳግማዊ ሊዎፖልድ የግል ርስቱ ነበረች። የቤልጅግ ቅኝ ሀገር ሳትሆን የንጉሡ የግል ሀብቱ። ታዲያ በ— አመተ ምህረት (አመተ ምህረቱን እየለ ደጋግሞ ነገሮች ነበር፤ ግን ረግሁት) ቤልጅጎች ሲያዩ ጊዜ ወንዶች ኮንጎዎች በዝተዋል። በጣም በዝተዋል። የሚያሰጋ ብዛት ነው። እንዴ! እነዚህ ጥቁር ቁሶች ድንገት ተነስተው የንጉስ ሊዎፖልድ የግል ገዝብ አይደለም ያሉ እንደሆነስ? እውነት ነው፤ እግዚአብሔር ኮንጎን ለምለምና በማዕድን እጅግ ሀብታም አድርጎ የፈጠራት ለክርስቲያን አገልጋዩ ለንጉሥ ሊዎፖልድ ሲል ነው። ግን እነዚህ አረመኔ ጥቁሮች የእግዚአብሔር ቅዱስ እቅድ የት ይገባቸዋል? ወንጌልንስ የት ያውቃሉ? እነሱ የሚያውቁት ከበሮ እየመቱ እስከስታ እየወረዱ መባዛት መባዛት መባዛት! አህ! እግዚአብሔር ብዙ ተባብሮ መሬትንም ሙሷት ያለው እነሱን መሰላቸው እንዴ?! አበዙት አኮ ይሄን መባዛት

ቤልጅጎች፤ ስለዚህ አስፈሪ ጉዳይ ምን ይሻላል? አሉ። ዘራያቸውን ተመለከቱ፤ ታሪክንም እንዘዙ

«አውስትራሊያ ውስጥ ነጮቹ ተወላጆቹን በምን ዜጌ ነው ሀገራቸውን የነጠቁአቸው? በመፍጀት ነው። አሜሪካ ውስጥ ነጮቹ አዝቱኩቹን፤ ኢንዲዎቹን፤ ማያዎቹን እና በብዙ የሚቆጠሩትን የቀይ ህንድ ነገዶች እንደ አጋቾች፤ እንደ አረኮይ፤ እንደ ኮማንቾች፤ እንደ አራፖዎ ያሉትን ታላላቅ ነገዶች፤ እነዚህን ሁሉ ህዝቦች ነጮች እንዴት አድርገው ነው ስልጣኔያቸውን ያጠፋባቸውና ሀገራቸውን የነጠቁአቸው? በመግደል። ጦር ወይም ቀስት የሚያገጣጥርብህን በግ ህዝብ በጠመንጃ መፍጀት ምን ያትታል? ፈጅተሃቸው ስታበቃ፤ ከነሱ የነጠቅከውን ሀገር «swect land of Liberty» ትላለህ። አለቀ በቃ»

እዚህ ላይ እየለ ስለአውስትራሊያና ስለአሜሪካ ልዩ ልዩ የጭነኔ ታሪክ በሰፊው ይዘረዝርና

«በኮንጎ የተደረገው ግን ኮሚክ ነገር ነበር» ይላል። «ባለስልጣኖቹ ወታደሮቻቸውን ለበሰብና ብዙ ጥይት ሰጥተው ሲያበቁ «ጥቁሮቹን ወንዶች ግደሉ» ብለው አዘዟቸው። ግን ለጠላት ፕሮፓጋንዳ እንዳይመች፤ ማለት ቤልጅግ የቅኝ ሀገራን ህዝብ

ትፈጃላች እንዳይባል፤ ወታደሮቹ እንደ ጦር ሰራዊት ሳይሆን እንደ ግል ሰዎች ለብቸ ወይም ለሁሉት ሶስት እየሆኑ እየዞሩ እንዲገድሉ ተወሰነ። «እንደ አደን ቁጠሩት» ተባለ። ታዲያ ወታደሮቹ ጥይት ተተብለው ይሄዱና፤ ጥቁሮቹን ወንዶች ዘማደን ፋንታ ጫካ ገብተው አውራ ሲያድኑ ውሰው ማታ ካምፕ ይመለሳሉ። ስንት ገደልክ ሲባሉ፤ አምስት ስድስት ሰባት ይላሉ። ይኼ አምስት ስድስት ሰባት ዘወታደሮቹ ቁጥር ተባዘቱ እንደገና ዘተኖቹና ዘሶምንቶቹ ሲባዛ ብዙ ብዙ ሺ ይመጣል። ግን ባለስልጣኖቹ ሲመለከቱ ጥቁሮቹ ወንዶች በጭራሽ አልተቀነሱም፤

ባለስልጣኖቹ ገባቸው። አዲስ ትሰጣዝ አስተላለፉ። ይኸውም እያንዳንዱ ወታደር ዘተሰጠው ጥይት ጥቁር ወንድ መግደል አለበት። ለመግደሉም ማስረጃ ይሆን ዘንድ ማታ ሲመለስ ለያንዳንዱ የተተኮሰች ጥይት የጥቁር ወንድ እጅ ከፊላው ቆርጦ እምጥቶ ለአለቆቹ ማስረከብ አለበት። እንደ ደረሰን አይነት ነዘር መሆኑ ነው።

ወታደሮቹ ትዕዛዙን ተተበሉ። ግን አምስት ስድስት ሰባት ጥቁር ከመግደል፤ ጫካ ገብቶ አውራ ሲያድኑ መዋል ይበልጥ ደስ ይላል። ስለዚህ ወታደሮቹ እንደ ቀድሞ ልማዳቸው ጫካ ይውላሉ

ሲመሽ እንድ መንደር ይገቡና ጥቁሮቹን ወንዶች ያሰልፏቸዋል። ወታደሮቹ ሰይፋቸውን መዘው «በል እንግዲህ ገብዝ» ይባላሉና የጥቁሮቹን ወንዶች እጅ ቆርጠው፤ እንደ ማገዶ እንጨት ተሽከመው፤ እንደ ድንች በጃንያ ቋጥረው ወደ ካምፕ ይመለሳሉ። ለባለስልጣኖቹ ያስረከባሉ። ባለስልጣኖቹ ይህን ደረሰኝ ቸውን ተተብለው ሲያበቁ በነጋታው ሌላ ጥይት ይሰጧቸዋል። ወታደሮቹ አሁንም እደን ይውላሉ። ሲመሽ ሌላ መንደር ሄደው ሌሎች እጆች ቆርጠው ቆርጠው ተሽከመው ካምፕ ይገባሉ

«እንድ ቀን ባለስልጣኖቹ ነቁ። ተመለከቱ። አሁንም ጥቁሮቹ ወንዶች በጭራሽ አልተቀነሱም። ግን ይሄ «ጥቁር አደን» የሚፈፀምበት ክፍለሀገር ውስጥ አብዛኛው ጥቁር ወንድ እንድ እጁ ተቆርጧል። ሀገሩን እጅ ቆራጣ ሞልቶታል። ባለስልጣኖቹ ስቀው ሊሞቱ።»

አየሰ ይስቃል። ብቻ ነጫጭ ትክክል ጥርሶቹ ጠይም ፊቱ ውስጥ ሲያብሰጩልጩ ይታያሉ እንጂ ሳቱስ ሳት አይደለም። ንዴት ነው። እንደተዳፈነ አላት በየጊዜው ቦግ እያለ የሚቀጣጠል ንዴት

እንዲህ አይነቱ ጭካኔ ውስጥ ውስጡን እየበላው ስለሚውል ይመስለኛል የኒቨርስቲው ምግብ ቤት አራት ሰንበላ ነጮቹን ተማሪዎች የሚገባም

ጣቸው። አይ መገላመጡን ሲችሉበት! ነጮቹን ሲያይ
ረዘም ያለ ጠይም ፊቱ ላይ የኩራት ደመና
ያንዣብባል። ቆንጆ ከንፈርቹ በንቀት ይገጠማሉ።
ድልህ አይኖቹ የንደት አላት ለብሰው ያንን የሚያዩትን
የነጭ እድፍ የሚያቃጥሉ ይመስላሉ።

ይህን ቁጣውን እያየን ነበር «ነብር» የምንለው
የምንማረው ሌክስ (ሌክስ - አን - ፐርሻንስ)
የምትባል በደቡብ ፈረንሳይ ማርሰይ አጠገብ የምትገኝ
ትንሽ የዩኒቨርሲቲ ከተማ ውስጥ ነበር

ማናችንም ብንሆን መጀመሪያ እንደመጣን
ሰሞን በእንግድነት ምክንያት ፈረንሳዮቹን ሴቶች ማግ
ኝት በጣም ያስቸግረን ነበር። ለመጀመሪያው ሁለት
ሶስት ወር የሴት ገላ ብርት ሆኖ እየታየን፤ ግብረሰጋ
እየራብን እየጠማን፤ ባጠገባችን ሴት ባለፈች ቁጥር
ያቁነጠንጠን ነበር። «ወይ አንተ እምላክ! እምስ
የመስቀል ወፍ የሆነበት ጊዜ መጣ!» እያልን እንቀልድ
ነበር። ልክ በአስራ አራት በአስራ እምስት አመታችን
እንደምናደርገው፤ እየተሰበሰብን ብዙ የብልግና ወሬ
እናወራ ነበር። ከሩት፤ እንዳንዶቹም እንደሚሉት
በፖስታ፤ እምስ ላክልን እያልን ለቁልቢው እንላል
ነበር። በጋላ ላይ ሀገሩን እየሰመድነው ሄድን። የሴት
ገላ የመስቀል ወፍ መሆኑ ቀርቶ «አደይ አበባ»

ሆነልን። እንደልባችን እንምሰው ጀመር። ተሰብስበን
የብልግና ወሬ ማውራቱን ትተን ሴቶቹ ወደመሩን
እንበታተን ጀመር

እየላ ነብር ግን አመቱን ሙሉ ሴት አላገኝም።
ምክንያቱ እስከ አሁንም ቢሆን በደምብ አልገባኝም።
እርግጥ ነው፤ እየላ አጭር ነው፤ ግን ቅርፁ በጣም
የተስተካከለ ሆኖ፤ በፈጣን እርምጃው ሲሄድ በጣም
ያምርበታል። ደሞ በቁመትም ከሱ የሚያጥሩ ሴት
እየለዋወጡ ይደሰታሉ። (ዩኒቨርሲቲያችን ውስጥ ሴቶቹ
ወንዶቹን በብዛት በጣም ይበልጧቸዋል።)

እየላ ሴቶች ፊት በጣም አይናፋር ነው፤ ግን
የወንድ አይንአፋርነት የሚማርካቸው ብዙ ሴቶች
አሉ። የእየላ መልከመልካም ጠይም ፊት ላይ ዘወትር
የሚታየው የኩራት ገፅ ደግሞ ሴቶችን ይሰባል እንጂ
አያስጠላም። ስለዚህ አሁን ሳስበው፤ እየላ ያን አመት
ሴት ለማግኘት ያልቻለው ወይም ከልቡ ስላልፈለገ
ነው፤ ወይም ደሞ ጊዜ ስላልነበረው ነው እላለሁ።

መጀመሪያ ነገር ለሴቶች ጊዜ አልነበረውም።
ተኝቶ አርፍዶ ተኝቶ ይውልና ከሰዓት በጋላ ወደዘጠኝ
ተኩል ላይ ከአልጋው ይነሳል። እኔ ቤት ይመጣል።
እዚያ እኔንና ያሊንን ስናወራ ወይም ስናነብ ያገኘናል።

ይገባና «coffee, coffee, coffee!» ይለናል። ያሲን ተነስቶ
ቡና ይጥጃል

እየለና ያሲን ስለኮሙኒዝም ማውራት
ይጀምራሉ

ሁለት

በምላና በእራት ሰዓት ያሲን ይሄድና
ዩኒቨርሲቲው በር አጠገብ እንዲት ዛፍ ስር ይቆማል።
የሚያውቁት ተማሪዎች ሁሉ ለምን እዚያ እንደሚቆም
ያውቃሉ፤ ምሳውን ወይም እራቱን የሚያበላው ሰው
ፍለጋ ነው። ጠርተው ያበሉታል። በጣም ውብ
ስለሆነና በጣም ተወዳጅ ስለሆነ ያበሉታል (ከፈረንሣይ
መንግሥት እንደኛ እስካሁንም የለውም። ከሀገሩም
ገንዘብ የሚልክለት ሰው የለም)

ማታ ጥሩ ፊልም ያለ እንደሆነ ያሲን ይሄድና
ሲኒማው በር ላይ ይቆማል። የሚያውቁት ተማሪዎች

ገንዘብ አዋጥተው ትኬት ይገዙለታል። ከፊልሙ በኋላ ተሰብስበው ካፌ ሲገቡ ከነሱ ጋር ይወሰዱትና ቢራ ያጠጡታል። ማታ የሆነ እንደሆነ እና ናይት ከለብ ወይም ፓርቲ የሄዱ እንደሆነ ከእነሱ ጋር ይወሰዱታል። ከናይት ከለብ ወይም ከፓርቲው ወጥተው ወደየቤታቸው ሲበታተኑ ያሲንን እንዲ ትወስደዋለች፤ ከሷ ጋር ታላድረዋለች (የራሱ የሆነ ማደሪያ የለውም) በነጋታው የሷ ጓደኛ የሆነች ልታላድረው ትችላለች። በያሲን የመጣ ሴቶች አይቀያየሙም። ሁሉንም እኩል እንደሚወዳቸው ያውቃሉ

ያሲን የሃያ አምስት ዓመት ጉረምሣ ነው። ግን እነስተኛ ሰውነቱ፤ ጢም የሌለበት ፊቱና ገፅህ ፈገግታው የእስራ አምስት ዓመት ልጅ ያስመስለዋል። አረብ እንደመሆኑ መጠን፤ ቆዳው ነጭ ሳይሆን ቡናማ የማር ወለላ የሚመስል ቀለም ነው። ከግራ በኩል የተከፈለው ረጅም ፀጉሩ በጣም ከመጥቆሩ የተነሣ ወደ ሰማያዊነት ይቃጣዋል። ሀር ከሚመስሉ ትንድቦቹ ስር ትላልቅ ጥቋቁር አይኖቹ በረዥም ሽፋል ታጥረዋል፤ ልስልስ ያለ ብርሃን ይሰጣሉ። እፉ ጠበብ ያለ ሆኖ ከንፈሮቹ የጥንታዊ ግሪክ ሀውልት ውብ ከንፈሮች ይመስላሉ። ነጭ ትክክል ጥርሶቹ በውብ ፈገግታ

በልጭ ይሳሉ። በጠቅላላ እጅግ በጣም የተዋበ ልጅ ነው

ጠባዩም የመልኩን ያህል ውብ ነው። ስለዚህ የትም ቢሄድ ሰዎች በርህራሄ ይቀበሉታል፤ ልዩ አስተያየት ያደርጉሉታል

ለምሳሌ ፓስፖርቱ ቀኑ ካለፈ ዘመን የለውም፤ ግን የፓስፖርት ችግር ገጥሞት አያውቅም። ፈረንሣይ ሀገር ልዩ የመኖሪያ ፍቃድ ሳያወጡ ከሶስት ወር በላይ ለመኖር አይቻልም (አብዛኛው ሀገር ውስጥ እንደዚህ ይመስለኛል) ያሲን ግን ያለፍቃድ ፈረንሣይ ሀገር ውስጥ ሲኖር አምስት ዓመት አልፎታል። ልዩ የስራ ፈቃድ ያልተሰጠው ዛፅድ ሰው ፈረንሣይ ሀገር ውስጥ ስራ ሲይዝ አይችልም። ያሲን ግን ሥራ በየጊዜው ይይዛል። ሁለት ሶስት ወር ይሰራና ይተወዋል። ሰርቶ ያጠራቀማት ገንዘብ ስታልቅ በገንዘብ በኩል የሚያግዘው ሰው ከሌለ እንደገና ስራ ይይዛል።

ግን አብዛኛውን ጊዜ የሚያግዘው ያገኛል። ሽሚዙ ሲያረጅ እንዲ ሸሚዝ ትገዛለታለች፤ ጫማው ሲያልቅ ሌላዋ ጫማ ትገዛለታለች፤ ከረምት ገብቶ ሲበረደው ሲጀምር እንዲ ሹራጧን ትሰጠዋለች። ይቀበላል፤ ምግብ ሲሰጡት ይቀበላል፤ መኖሪያ

ሊሰጡት ይቀበላል፤ ፍቅር ሊሰጡት ይቀበላል፤
ሁሉንም በውብ ፈገግታ ይቀበላል

የተከራየሁት ቤት ባለሰብት ክፍል ስለነበረና
ለኔ እንድ ክፍል ይበቃኝ ስለነበረ፤ ያሲንን ድንክ አልጋ
እምጥተህ እንዱን ክፍል ኑርበት አልኩት

እንድ ሀብታም ፈረንሳይ አልጋ ከነፍራሹ፤
ከነአንሳውና ከነብርድ ልብሱ ሰጠው፤ ከኔ ጋር መኖር
ጀመረ። ግን ቢበዛ ሰባት ሌሊት እኛ ቤት ቢያድር
ነው። ሌላውን ጊዜ ልጃገረዶቹ እየወሰዱ ያሳድሩታል

በተለይ የምትወደው አይሪን የምትባል
እንግሊዛዊት ነበረች

ረጅም ቀጭን ቅልጥማም ሆና ብዙ የደስ ደስ
አላት። የምትናገረው እንግሊዘኛ ከሙዚቃ ያስመር
ጣል፤ ስለምንም ነገር ደንታ የላትም፤ ያሰኛትን ነገር
ነው የምትሰራው። ሌሊት ሰባት ስምንት ሰዓት ላይ
ያሲን ትዝ ያላት እንደሆነ ከአልጋዋ ተነስታ ወደኛ ቤት
ትመጣለች። አንዳንድ ጊዜ ደም ከያሲን ጋር ለማደር
ትመጣና፤ ቁጭ ብላ ትንሽ ካወራች በኋላ ድንገት
ብድግ ብላ ደህና እደር ብላው ትወጣለች

እንድ ሌሊት አልጋ ውስጥ ተጋድሜ ሳንብ
ድንገት ከተፍ አለች። ያሲን ስለሌለ በሽቃ «Bugger!»

አለችና ጫማዋን አውልቃ ወደዚያ ወርውራ የኔን
የቤት ጫማ እደረገች

«በሽቅሽ?» አልኳት

«I was just in the mood to make love»

አለችኝ። ነጭ ሽሚዝና ቡኒ ሱሪ የለበሰ ረጅም ቀጭን
ሰውነቷን አየሁት። ደስ ይላል። እንደዚያ ረጅም ቀጭን
እየመለሰች ቂጧ ወፍራም ነው። ጉንጫ ጉድጉዶ፤
ፊቷ የተራባ ይመስላል። ግን ከንፈሮቿ ወፍራም
ሆነው ጉረሱኝ ጉረሱኝ ይላሉ። እንደ መፍዘዝ ያሉ
እረንጓዴ አይኖቿ ስለሰጋዊ ደስታ የምታሰላሰል
ያስመስሏታል

«ግድ ከያሲን ጋር መሆን አለበት?» አልኳት።

ይህን ለማለት አስቤ ነበር? ዝም ብላ አየችኝ። ወፍራም
ከንፈሮቿን ሳታላቅቅ ፊቷ ላይ የሚጫወተው ፈገግታ
«ግድ ያሲን መሆን የለበትም፤ ግን ከያሲን እኩል
የሚችልበት ወንድ መሆን አለበት» የሚል አይነት ነበር

ትንሽ በአይኗ ከቃኘች በኋላ በጣም ባጭሩ
የተቆረጠ ወርቃማ ፀጉሯ ውስጥ ጣቶቿን አስገብታ
ወደኋላ እያስኬደች «ደህና እደር» አለችኝና ዘወር ብላ
ትልቅ ቂጧን እየወዘዘች ወደ ያሲን መኝታ ቤት
ገባች

ተነሰቼ መግቢያ በሩ፣ ቆለፍኩትና ተከተልኳት። እጆቼን ቀጭን ረጅም ሽንጧ ላይ እድርጋ ቆማ በፈዘዘ አይኖቼ ታየኛለች

ተጠጋኳት፣ አቀፍኳት፣ በቁመት ትበልጠኛለች። ካልተንጠራራሁ አልደርስባትም። ረጅም እንገቷን ላስ ላስ እደረኩት። እንደ ድመት በጉሮሮዋ የቁጣ ድምፅ እያለማች ትንሽ ጉንበስ ብላ ወፍራም ከንፈሯን እጉረሰችኝ

ከዚያ በኋላ እንግዲህ፣ እንደ ልማዷ ሌሊት ትመጣና ያሲንን ያጣች እንደሆነ ከኔ ጋር ታድራለች

እንድ ሌሊት እኔና እሷ አልጋዬ ውስጥ እንቅልፍ ተኝተን ሳለን መብራት ሲበራ ነቃሁ። እሷም ነቃች። ሁለታችንም ራቁታችንን ነን። ተቃቅፈናል። ያሲን ከበላያችን ቆሟል። በጣም ደነገጥኩ፣ አፈርኩ። በሃሳቤ፣ እቺ ንፍጣም እንግሊዝ ለካ በሩን አልቆለፈችም ኖሯል ብዬ በሷ ላይ ተናደድኩ። ምንም ለማድረግ ምንም ለማለት አልቻልኩም። ዝም ብዬ ያሲንን ወደላይ ማየት ሆነ

እሱም ቃል አልተናገረም፣ ውብ ፊቱ ደም ለብሷል፣ ግን በቁጣ ይሁን፣ በእፍረት ይሁን፣ ወይስ

በሌላ ስሜት ይሁን ለመገመት አልቻልኩም። በጣም ስላፈርኩና ግራ ስለገባኝ የማስተዋል ችሎታዬ ደንዝዞ ነበር

ያሲን በዝግታ ልብሱን ማውለቅ ጀመረ። ምን ሊያደርግ ይሆን ብዬ እየተደነቅሁ ቆየሁ። በመጨረሻ ሙታንታውን አውልቆ ራቁቱን ቆሞ ወደታች ያየናል። ብልቱ ግትር ብሎ ትርትር ይላል። ገና ዛሬ ራቁቱን እየሁት። ገላው ብዙ ጡንቻ የለውም። ፀጉርም የለውም። እንደ ጉረምሳ ገላ እያስጠላም። እኔ ጥግ እንደተጋደምኩ እሱ ከዳር በኩል አልጋችን ውስጥ ገባ። አይኔን ማመን አልቻልኩም። መብራቱን አጠገቤ ባለው ማጥፊያ አጠፋሁት

በጭለማው ውስጥ ሲሳሳሙ ሲተነፍሱ እየተለማኝ፣ ገላዎቻቸው ሲጣበቁና ሲላቀቁ የሚያለ ሙት እርጥብ ድምፅ እያስጨነቀኝ፣ የአይሪን ለስላሳ ወፍራም ሞቃት ቂጥ እየተጠጋኝ፣ እያሻሸኝ እየተጠጋኝ ስሜቱ አላስቸል ሲለኝ ጊዜ፣ እሱ ከፊቷ እንዳቀፋት እኔ ከኋላዋ አቀፍኳት። በልዝብ ድምፅ ውብ እንግሊዘኛዋን ታወርደው ጀመር

ትዕግስቱ አለቀ፣ ከሱ በጉልበት ነጥቁ ወደኔ አዞርኳት!! በጭለማው እየላቀች ዞራ ወደ ጭኗ

እርጥብ ሙቀት ውስጥ እስገባችኝ። ተራውን እኔን እንዲልሳት እንገቷን ወደሱ እዞረችለት፤ እኔ እንድትገቡኝ ጎረስኩት

ትንሽ እንደቆየን

«ልዙርልህ?» አለችው

«አልፈልግም» አላት

«እርግጠኛ ነህ?» አለችው

«እንዲህ ይሻለኛል?» አላት

«ተው. . . ቀስ በል . . . ቀስ. . . እንደሱ!»

አለችው እያቃሰተች ከው አልኩ። እኔ ከፊቷ እንደገባሁ እሱ ደግሞ ከጎሳዋ ገብቷል! የነገሩ እንግዳነት ለጊዜው አሸነፈኝ። ቁላዬ ውስጧ እንዳለ ድንገት ሞተብኝ። ነገሩ ገብቷት ይሁን በአጋጣሚ ይሁን እንጂ፤ እኔን አፈ ላይ ደቀነችና በጣም ሀይለኛ የሆነ እርጥብ አሳሳም ትስመኝ ጀመር። የሞተው ቁላዬ እንደገና ነብስ ዘራ። ትንሽ ቆይቼማ ያሲን ከጎሳዋ እንደከተተባት ሳስብ ጊዜ ስሜቴ እየበረታብኝ፤ እንደ እንስሳ ሀይለኛ እየሆንኩ ሄድኩ

በህይወቴ እንደዚያች ያለች ሌሊት አላልፈውም። የብልግናን ውበት፤ የቆሻሻነትን ክብር ለመጀመሪያ ጊዜ መገንዘቤና መቀበሌ ነበር።

ጧት ስነቃ እነሱ ወደ ያሲን ክፍል ሄደዋል፤ ብቻየን ነኝ። ያለፈው ሌሊት ትዝ አለኝ። ላምነው አልቻልኩም። ግን የእልጋው ሽታ አለ፤ እንሰላውም ተጨማልቋል። አይኔን ዘጋሁ። እንቅልፍ እንደገና ወሰደኝ

ከዚያ በጎሳ የያሲን፤ የእይሪንና የኔ ህይወት ሌሊት ሌሊት እንድ አልጋ ውስጥ ይገመድ ይገማመድ ይፋታታ ጀመር

ሶስት

ቀን ሲሆን አይራን ወደኛ አትመጣም! ቀን ሲሆን ወደኛ የሚመጣው አየለ ነብር ነው

ይመጣና «coffee, coffee, coffee,» ይለናል። ያሲን ተነስቶ ቡና ይጥጃል። አየለና ያሲን ሲጋራ እያጨሰ ቡና እየጠጡ ስለኮሙኒዝም፣ ስለካፒታሊዝም፣ ስለሊዎፕሪያሊዝም ማውራት ይጀምራሉ። አንዳንድ ጊዜ አብራሃቸው አወራሰሁ። አብዛኛውን ጊዜ ግን ዝም ብዬ ነው የማዳምጣቸው

ያሲን ድሮ ኮሙኒስት ስለነበረ ስለኮሙኒዝም ብዙ ዕውቀት አለው። ግን አሁን ኮሙኒዝምን እንደ ዘመናዊ ሃይማኖት ነው የሚቆጥረው። እንደ ሌላው

ሃይማኖት ሁሉ፣ ኮሙኒዝምም የራሱ አማኞችም አሉት፣ ቁሶችም አሉት። ልዩነቱ የኮሙኒዝምን መንግስተ-ሰማያት በህይወታችን ነው የምንወርሳት። ወደ ምድር አወረዳት እንጂ ሃይማኖት መሆኑ አልቀረም። የሌሎች ሃይማኖቶች ወግ እንዳይቀርበት እንኳ አርስ በርሱ በእምነት መከፋፈልና መወጋገዝ ጀምሯል፣ ይላል ያሲን

አየለ ግን የጋለ፣ የተናደደ ኮሙኒስት ነው። በመጀመሪያ ነገር የአሜሪካኖቹና የምዕራብ አውሮፓውያኖቹ ሊምፔሪያሊዝም (ወይም ቅኝ ገዢነት) ያናድደዋል። ቀጥሎ አሜሪካንና ምዕራብ አውሮፓን እየታዘዙ እየተሸቆጠቆጡ የሚኖሩት የአፍሪካ፣ የእስያና የደቡብ አሜሪካ መንግስታት ያናድዱታል። ቀጥሎ የክሩሽቾቭ ሪቪገርኒዝም እና የሶቪየት ሕብረት ከአሜሪካ ጋር ተቻችሎ መኖር ያበላጃል፤ በተለይም እነ ክሩሽቾቭ የስታሊንን ሬሣ ሌኒን አጠገብ ከተቀበረበት ከክብር ቦታው (ከስመ ገናናው ቀይ አደባባይ) ቆፍረው አውጥተው ስላዋረዱት በጣም ይበሽቃል። «And now, for the pleasure of the American imperialist, fat ballerinas like Kruschev are dancing and farting over stalin's grave!» ይላል። ትልልቅ አይኖቹ

ውስጥ የቁጣ ነበልባል ይቀጣጠላል። ከዚያ እንግዲህ ስለአሜሪካኖቹ ውድቀትና ስለኮሙኒዝም ድል አድራጊነት ይተነብያል

«የአሁኑ የሶቪየት ውጊያ ዩ.ኤስ.ኤ የተባለውን የበሰበሰ ዛፍ ቆርጦ የሚጥል የመጀመሪያው የምሳር ምት ነው!» ይላል

እስራ ሁለት ሰዓት ሲሆን ወደ ዩኒቨርሲቲው ምግብ ቤት እናመራለን

እንግዲህ አየለ ትላንት ማታ እራቱን እንደበላ ሌላ እህል አልቀመለም። ዓመቱን ሙሉ እንደዚህ ነበር። አንዳንድ ቀን ከኔና ከያሲን ጋር (አንዳንዴም ከሌሎች ሀበጆች ጋር) እራት ይበላል

ከእራት በኋላ ካፌ ዶርቢቴል የተባለው የተማሪዎች መሰብሰቢያ ካፌ ይሄድና ቡና እየጠጣ ስለኮሙኒዝም ወይም ስለ ጥቁሮች መጨቆንና መጠቃት ይከራከራል። ካገኘው ሰው ጋር ይከራከራል። ብቻ ነጭ አይሁን፤ በተለይም አሜሪካዊ አይሁን። ወደ ሶስት ሰዓት ላይ ሌሎች ተማሪዎች ወደየጥናታቸው ወይም ወደየሲኒማቸው ይሄዳሉ

እኔ ሲኒማ ከገባሁ አየለ ስብሮኝ ሲኒማ ይገባል፤ እኔ ወደ ጥናት ከሄድኩ እሱ ወደካፌ

«ሴንትራ» ይሄዳል። ከኔ ጋር ሲኒማ ከገባ ከሲኒማ መልስ (ወደ እኩለ ሌሊት ላይ) እኔ ወደ መጃታዬ ስሄድ እሱ ወደ ካፌ ሴንትራ ይሄዳል። ግራም ነፈሰ ቀኝ፤ አየለ ሌሊቱን የሚያሳልፈው ካፌ ሴንትራ ውስጥ ነው

ይሄ ካፌ ሴንትራ የሌሊት መጠጊያ ነው። እንቅልፍ እምቢ ያላቸው ጉረምሶች፤ ከባሉቻቸው የተጣሉ ሴቶች፤ ሌሊት እረፍት የነፈጋቸው ሰዎች እዚህ ካፌ ቁጭ ብለው እየጠጡ፤ የግል ሀሳባቸውን እያሰቡ፤ ወይም የጋራ ሀሳባቸውን እየተወያዩ፤ ፀሐይዋ እስክትወጣላቸው ይጠብቃሉ። አብዛኞቹ ግራ የገባቸው፤ ህይወት ያስደነገጣቸው፤ ኑሮ የከበዳቸው፤ እንቅልፍ የሸሻቸው የሌሊት ሰዎች ናቸው

አየለ ሁለት ፓኮ ሊጋራ ይገዛና ለብቻው አንድ ጠረጴዛ ላይ ቁጭ ብሎ ሊጋራውን እያጨሰ፤ ጋዜጣ መፅሔት ወይም መፅሐፍ እያነበበ ሲጠጣ ያመሻል። ወደ እስራ አንድ ሰዓት ላይ የሚያንበው ነገር አልገባ ሊሰው ይጀምራል፤ ስካር እንጉሉን ይሸፍነዋል። አሁን እንግዲህ እንቅልፍ ሊወስደው ይችላል። ሂግቡን ከፍሎ ወደ ዩኒቨርሲቲ ይሄዳል። (ሲራመድ ፈፅሞ አይንገዳገድም) መጃታ ቤቱን ይከፍታል፤ አልጋው

ውስጥ ይገባል፤ እንቅልፍ ይወስደዋል። ለቁርስ አይነሳም፤ ለምሳም አይነሳም። ዘጠኝ ሰዓት ላይ ከእንቅልፉ ይነቃል፤ ወደኔ ቤት ይመጣል

«Coffee Coffee Coffee» ይላል። ያሲን ተነስቶ ቡና ይጥጻል። አንዳንድ ቀን ግን በተለመደው ሰዓት ወደኛ ቤት አይመጣም። እንቅልፍ አሸንፎታል ማለት ነው። የአራት ሰዓት ሲደርስ እኔና ያሲን ወደ መኝታ ቤቱ ስንገባ፤ ተዘግቶ ብዙ ሲጋራ የተጨሰበት ብዙ ሰዓት የተተኛበት የጠባብ ክፍል ሽታ ነው። መስኮቱን እንክፍታለን

በትልልቅ ቀያይ ፊደላት «Revolution» የሚል አርእስት የተፃፈባቸው መፅሔቶች በየቦታው ተዘረክርክዋል። አንድ አምስት ስድስቱ የጥናት ጠረጴዛው ላይ ተበታትነዋል፤ አንድ ሁለቱ ወንበሩ ላይ ተቀምጠዋል። አንድ ሶስቱ ራስጌ ኮሞዲኖው ላይ ተጋድመዋል፤ አንድ ሁለቱ ወለሉ ላይ ወድቀዋል፤ አንድ አስሩ መፅሐፍ መደርደሪያው ላይ ስፍራ ይዘዋል። ክፍሉ ውስጥ ሌሎች ጥቂት መፅሔቶችና መፅሐፎችም አሉ። ነገር ግን ወይም ብትመለከት ትላልቅ ቀያይ ፊደላት «Revolution» አያሉ እንደ ነበላባል እየዘለሉ ወደ እይንህ ስለሚወረወሩ፤ ክፍል

ውስጥ ከ«Revolution» በስተቀር ሌላ ነገር ያለ አይመስልህም

ታዲያ ቀስ ብለህ ስትመለከት ሌላ ነገርም አለ። የጥናት ጠረጴዛው የሲጋራ አመድ ለብሏል፤ ወለሉን የተረገጠ የተጨረሰቀ የሲጋራ ቁራጭና ግማሹ የተቃጠለ የክብሪት ስባሪ ሞልቶታል። የሲጋራ ቁራጭና የክብሪት ከሰል ሳይረግጡ ክፍሉ ውስጥ አንድ እርምጃ መራመድ አይቻልም

አልጋው ተነጥፎ የሚያውቅ አይመስልም። የኒቨርስቲው የቀጠራቸው አልጋ የሚያነጥፉና መኝታዎቹን የሚጠርጉ ሴቶች አሉ። ግን እነሱ በሚጠርጉበት ሰዓት እየሰበሩ ቆልፎ ተኝቷል

የዩኒቨርስቲው ምግብ ቤት በጣም ትልቅ አዳራሽ ነው። እያንዳንዱ ጠረጴዛ ስምንት ወይም አስራስድስት ሰው ያስቀምጣል። ታዲያ እያንዳንዱ ጠረጴዛ አንድ የውሃ ገንቦ፤ አንድ ትንሽ የዳቦ ቅርጫትና አንድ የጨው ብልቃጥ ብቻ ነው ያለው። ስለዚህ ጨው ውሃ ዳቦ ፈላጊ ሰው ብዙ ጊዜ ሌሎችን ሰዎች እንዲያቀብሉት መጠየቅ ይኖርበታል። ነገሩ በጣም ቀላል ነው።

አንድ ጥቁር አየለን ውሃና ጨው ወይም ዳቦ
አቀብለኝ ያለው እንደሆነ አየለ በጨዋ ደምብ
ያቀብለዋል። እሱም ሲያስፈልገው ጥቁሩን አቀብለኝ
ይለዋል። አንድ ፈረንሳይ አቀብለኝ ያለው እንደሆነ
ወስዶ ፊቱ ላይ ይደቅንለትና አንድ ጊዜ ያፈጥበታል

እንግዲህ አሜሪካኖቹ ፈረንሳይኛ ሲናገሩ
ከአጣጣላቸው ያስታውቃል። ታዲያ ውሃ ዳቦ ጨው
አቀብለኝ ያለው አሜሪካዊ ከሆነ አየለ ልክ እንዳልለማ
ለው ዝም ብሎ መብላቱን ይቀጥላል። አሜሪካዊው
ጥያቄውን የቀጠለ እንደሆነ አየለ እኔን «ይኼ ነጭ
ቂጥ ባሪያውን አጥቷል?» ይለኛል። ቁጣ ፊቱን
ያለብለዋል። አሜሪካዊው የፈለገውን እኔ አቀብለ
ዋለሁ። እኔ ርቆብኝ ልሰጠው ካልቻልኩ እንደገና
አየለን እባክዎን ያቀብሉኝ ይለዋል። አየለ በቁጣ
የጠቆረ ፊቱን ያዞርና ንዴት የሚውለበለብባቸውን
ትልልቅ አይኖቹን ይተክልበታል። ቃል አይናገርም።
ብቻ በአይኖቹ እሣት ይገርፈዋል

«አየለ!» አለዋለሁ

ወደኔ ፊቱን ያዞራል

«እንግዲህ ክብርህን ጠብቅ» አለዋለሁ

«ታዲያ እኔ የማንም ነጭ አሽከር ነኝ?»

ይለኛል

«እሱ ቢሆን ያቀብልህ ነበር። አሁን ህፃንነቱን
ተወውና አስተዳደግህን አስታውስ። በጨዋ ደምብ
የጠየቀህን በጨዋ ደምብ አቀብለው»

የተጠየቀውን እቃ እንስቶ ጠያቂው ፊት ላይ
ገጭ አድርጎ ያስቀምጥለትና መብላቱን ይቀጥላል

ክራት

አንድ ቀን ያሲን «ስለ እየሰ ነገር እንዴት ይሻላል?» አለች

«እንዴት ማለት?» ብለው

«አንድ ቀን ራሱን እንዳይገድል ፈራሁ» አለች

«ለምን ራሱን ይገላል?»

«ጥላቻ በዛብታ! ይህን ሀገር ወይም ይህን ሰው እወዳለሁ ሲል ሰምተኸው ታውቃለህ? እሱ የሚያስበውና የሚናገረው ስለሚጠላቸው ሀገሮች ብቻ ነው። እሚረከብኝን ይጠላል! ነጮችን ይጠላል! አረቦችን ይጠላል! ሌላ ቀርቶ ሀበሾችንም ይጠላል።

ካንተ በቀር ማንንም ሀበሻ አይጠጋም። እኔን የሚጠጋኝ ካንተ ጋር ስለሚያገኝኝና ስለኮሙኒዝም ከሱ እኩል ስለማውቅ ነው። ግን ኮሙኒዝምን አይወድም»

«እንዴት?»

«እሱ ኮሙኒዝምን የሚቀበለው እሚረከብኝና ምዕራብ አውሮፓውያንን የሚያጠፋ መሣሪያ ሆኖ ስለሚታየው፤ ሀብትን ከሀብታሞች ነጥቆ ሀብታሞችን የሚያጉሳቁል መሰሉ ስለሚታየው ነው እንጂ አውነተኛቸው ኮሙኒስቶች እንደሚያምኑት ኮሙኒዝም ለሰው ልጆች አውነተኛ መድኃኒት ነው ብሎ ስለሚያምን አይደለም። ይገባሃል የምልህ?»

«ይገባኛል»

«ለስተውለሃል? ጥላቻ ብቻ ነው አፈቱ ገፅታ ላይ ጉልቶ የሚታየው። በጥላቻ ህይወቱን እያቃጠለ ይኖራል። ምክንያቱም ራሱን በህይወት ስለሚጠላ ነው»

«ለምን?»

«ራሱን ይጠላል» አለ ያሲን «ለምን መሰለህ በቀን አንድ ጊዜ ብቻ የሚበላው? ለምን መሰለህ ከሲጋራና ከመጠጥ ጋር ብቻ የሚኖረው? ለምን መሰለህ መኝታ ቤቱ ውስጥ ተዘግቶ ታፍኖ ቆሻሻ መሀል ተኝቶ የሚውለው? ራሱን ለመግደል ነው።

ሰምን መሰለህ አጋጣሚ ባገኘ ቁጥር እሚሪካኖቹን የሚገልጽባቸውና ነገር የሚፈልጋቸው?»

«ሰምንድነው?»

«ሰላሚጠላቸው ሊሰድባቸው ሊያዋርዳቸው ሊደበድባቸው ሊገድላቸው ሊያጠፋቸው ይፈልጋል። ግን ሌላ ፍላጎትም አለው።»

«ምን ሌላ ፍላጎት?»

«አነሱ ደብድበው እንዲገድሱት ይፈልጋል።»

«ትቃዣለህ?» አልኩት

«ዝም ብለህ አስተውለውና አሰመቃዢነትን ታያለህ። ሲግሞንድ ፍርድድን ብታነብ ስለ አየለ ብዙ ነገር ይገለጻልሃል።»

«አሺ፣ እንደ እንተ ሀሳብ አየለ ሰምንድነው ራሱን የሚጠላው?»

«ሀበሻ ስለሆነ ነው።»

«አሁንስ ቅዠቱ እየባሰብህ ሄደ።»

«በጭራሽ።»

«አስረዳኝ አስቷ?»

«የናንተ የሀበሾች ኑሮ ወንድ ለወንድ መዋደድን በጣም ከመጥላቱ፣ ከመናቁ የተነሳ፣ ተራው ሀበሻ ወንድ ለወንድ መዋደድን እንደ ትልቅ

ሀጢአት፣ እንደ ዋና ውርደትና እንደ ቀፋፊ እፍረት ይቆጥረዋል። እውነቱን አይደለም?»

«ነው።»

ግን በሰው ልጆች መካከል፣ በየትኛውም ዘመን በየትኛውም ሀዘብ፣ እንዳንድ የተለዩ ወንዶች ይገኛሉ። ከአፈጣጠራቸው ይሁን ወይስ ከአስተዳደራቸው ወይስ ከሁለቱ ይሁን እንጂ፣ ገላቸውና መንፈሳቸው ወንድን እንጂ ሌትን አይወድም።

«አሺ።»

«አየለ ከእንዲህ አይነቶቹ ሰዎች አንዱ ነው። ታዲያ አጣው ሆኖ ኢትዮጵያ ውስጥ ተወለደ። ስለዚህ እንዲህ አይነት ሰው በመሆኑ ራሱን ይጠላል፣ ይንቃል። ልብ አድርግ፣ ይኸ ሁሉ ለአየለ በግልፅ አይታየውም። ሀበሻ በመሆኑ እንዲህ አይነቱን ነገር ስለ ራሱ በግልፅ ለማሰብ አይችልም። ስለዚህ ይህ ሁሉ ውስጡ ሲያድግ ለራሱ አይታየውም። ገባህ?»

«የምትለው ይገባኛል፣ ግን በሀሳብህ አልስማማም። ጥላቻ በዛብት የምትለው እውነት ነው። ራሱን ስለሚጠላ እንደ ሻማ በቀስታ ህይወቱን እያቃጠለ ይጨርሳል የምትለው እውነት ሊሆን ይችላል። ወንድ

ይወዳል ስለምትለው ግን በጭራሽ አልስማማም።
እንዲያውም ሳስብህኑ የነበረ አንድ ነገር አለ።

«ምን?» አለ ያሲን

«አንዲት ጥሩ ልጅ አግኝቶ አንድ ወር ያህል
ቤተኛትና ቢደሰትባት ይህ ጥላቻው በጣም ይቀንሳል፤
ከአለም ጋር ይታረቃል። ስለዚህ እንዲያን ቀስ ብለን
እናያይዘው»

ያሲን ራሱን እየነቀነቀ «አንተም ራስህ ሀበሻ
በመሆንህ እዚህ ውስጥ የማይታይህ ነገር አለ» አለኝ

«ምንድነው እሱ?» አልኩት

«አየሰ የሚወደው አንተን ነው»

ድንግጥ አልኩኝ። ግንባሬ ላይ ላብ መጣ።
ያሲን ላቅ እያለ «አይዞህ! አንተ ወንድ ወዳጅ
እይደለህም»

በኋላ ስለ ያሲን ብዙ አስብ ጀመር። ማነው
ይሄ ያሲን? እሱ ሰውን ይወዳል፤ ሰውም እሱን
ይወደዋል። ስለዚህ ኑሮ ወንዝ ውስጥ እንደሌሎቻችን
ሳይፍጨረጨር በሰላም ይንሳፈፋል። አብረኸው
ስትሆን ከንፁህ ሰው ጋር እንደሆንክ ይሰማህል። ግን
ይሄ ሰውዬ ማን ነው?

ምናልባት አይራን ታውቀው ይሆን?

አንድ ማታ እኛ ቤት መጥታ (ያሲን
አልነበረም) አልጋዬ ውስጥ ገብተን ስናወራ «ላንቺ
እንደሚታይሽ ያሲን ማነው?» አልኳት

አረንጓዴ አይኖቿ የባሰውን ፈዘዙ፤ ቀጫጭን
ረጃጅም ጣቶቿ መሀል ከተቀረቀረው ሲጋራ ጢሉ
እየኮራ እየተንቀባረረ ወደ ላይ ይመዘዛል ይጠማዘዛል።
ምላሷ ብቅ ብሎ ወፍራም ቀያይ ከንፈሮቿን ልሶ
ተመለሰ፤ የረጠቡ ከንፈሮቿ ላመል ከፈት ብለው፤
ትንንሽ ጥርሶቿን ያሳያሉ። መልኳ የት ላይ እንደሆነ
ማየት አልቻልኩም፤ ግን እንደሷ ያሉ ውበት
ያጥለቀሰቃቸው ሴቶች በብዙ እንደማይገኙ እርግጠኛ
ነበርኩ

ወርቅ መሣይ አጭር ፀጉሯን በአንድ እጇ
ወደ ጋላ ገፋቸው (ልማዲ ነው) «ያሲን ሊቅ ነው»
አለችኝ «እውነተኛ ሊቅ ነው። ማለቴ፤ ዕውቀትን
የሚገበየው ያንን ዕውቀት በስራ ላይ አውሎ ገንዘብ
ወይም ስልጣን ወይም ዝና ለማግኘት አይደለም።
ለማወቅ ብቻ ሲል ነው። ማወቅ። አለቀ በቃ። እና
በጣም አዋቂ ነው»

«እንዴት ማለት! በጣም አዋቂ?»

«ለምሳሌ በፍልስፍና ሊሳንስ አለው። አሁን ደሞ ይሄ አመት ሲያልቅ በሃይማኖት ጥናት ሊሳንሱን ያገኛል። አረብኛ፣ እንግሊዝኛ፣ ፈረንሳይኛ ያውቃል። ማወቅ ስልህም አጠናቆ ነው። በፊት ኮሙኒስት ነበር፤ ግን ሰላማዊ በመሆኑ ከኮሙኒስቶች ጋር አልተስማማም። አጉል እምነትም የለው፣ ሃይማኖትም የለው። አሁን ምን በማድረግ ላይ እንዳለ ልንገርህ?»

«ንገረኝ»

«እውነትን በመፈለግ ላይ ነው። እና እውነትን የት ነው የሚፈልጋት መሰለህ?»

«የት ነው የሚፈልጋት?»

«ግብረ ሰጋ ውስጥ። የጥንት ሰዎች እምስንና ቁላን ያመልኩ ነበር። ለምን? የህይወት ምንጭ እምስና ቁላ ስለሆነ። የህይወት እውነቱን ለማወቅ ወደ ምንጩ እምስና ቁላ መመለስ ያስፈልጋል። እኔ ስለው ቅጥ የሌለው መዘባረቅ ይመስላል። ያሲን ሲለው ግን ውበትም እውነትም እንዳሉበት ይሰማሀል።»

«ቀጥይ»

«እንስሳት የሚያምሩት መቼ ነው? የስሪያ ወራት በደረሰ ጊዜ ነው። የሰው ልጆች በምን እድሜ ነው ከሁሉ ይበልጥ ውብ የሚሆኑት? በጉርምስናቸው

እድሜ ነው (በሚባዱበት ዕድሜ) ዛፎችና ሌሎች አታክልት ምናቸው ነው ውብ? አበባቸው ነው። አበባቸው ምንድነው? ለእነሱ እምስና ቁላቸው አይደለም እንዴ? ለዚህ ነው ያሲን እውነትን ግብረሰጋ ውስጥ የሚፈልጋት። ልገልፅልህ የፈለግኩትን ለመግለፅ የቻልኩ አይመስለኝም፤ ብቻ. . .»

«በመጠኑ ገልፀኸልኛል። ቀጥይልኝ»

«አንድ ሌሊት እኔንና አንተን አልጋ ውስጥ እላገኝንም? ታስታውሳለህ?»

«አ...ሀ»

«እኔ በሩን ስላልቆለፍኩት ነበር። አውቂ ነበር ያልቆለፍኩት»

«ለምን?»

«ያሲን ነው አትቆልፈው ያለኝ»

«እርግጠኛ ነሽ?»

«ገና እኔና አንተ መተኛት ሳንጀምር ያሲን እንደምንተኛ ያውቅ ነበር»

«እንዴት እርግ?»

«እሱ ነዋ እንድተኛህ የጠየቀኝ»

«ለምን?»

«እርግጠኛ አይደለሁም»

«የሚመስልሽን ንገረኝ እስቲ»

«መጀመሪያ ለሦስት የሚደረግ ግብረሰጋ በጣም ስሜት ይሰጠዋል። ስጋዊ ስሜት ማለቱ ነው። ሁለተኛ መንፈሳዊ ስሜት ይሰጠዋል»

«አንዴት?»

«ጥልቅ ህይወትን የኖረ ይመስለዋል። እየህ! ለሱ እንደሚታየው እንደ ብቻህን መኖር ትልቅ እድል ነው። ሁለት ብቸኞች ተገናኝተው ለጥቂት ደቂቃዎች በግብረ ሰጋ ብቸኝነታቸውን ሲያሸንፉና ሁለቱ ብቻ ሲዋሃዱ ገነት ማለት ነው። ከሁለት አልፎ ሦስት ሲሆኑ ደግሞ ከዚያም ይበልጣል፤ እዚህ አልጋ ውስጥ ለሦስት በምንተኛበት ጊዜ ለኔና ላንተ የሚታየን እንደ አይነት ግብረሰጋ ብቻ ነው። ለሱ ግን ከዚያ በላይ ብዙ ሌላ ነገር፤ ብዙ ውብ ነገር ይታያል»

«ምን ምን ይታያል?»

«እኔ ለላውቅም። እንደ ያሲን ቅዱስ ብሆን ምናልባት ይታያኝ ነበር»

«ያሲን ቅዱስ ነው ስትይ የሮማው ጳጳስ ይሰሙሽና!» አልኳት እየሳቅኩ

«እኔ የነሱን አይነት ቅዱስነት ከቅዱስ አልቆጥረውም» አላች ከንፈሯን በንቀት ጣል አርጋ። «እነሱ ሰውን ቅዱስ የሚሉት ምድራዊውን ህይወት

የካደ እንደሆነ ነው። እኔ ግን ሰውን ቅዱስ የምለው ምድራዊውን ህይወት በሙሉ ልብ የተቀበለ እንደሆነ ነው»

«የመንደር ቂልም ኑሮን በሙሉ ልብ ይቀበላል» አልኳት

«አርግጥ ነው። ግን የኑሮን ክፋትና አስቀያሚነት ለማየትና ለመገንዘብ ስለማይችል ነዋ። ገባህ የምልህ? ቅዱስ ማለት የመንደር ቂል ሳይሆን እንደ መንደር ቂል የሚኖር ማለት ነው። አይኑ ክፋትን እያየ! እንጉሉ የተንኮልንና የጮሌነትን ጥቅም እያወቀ! ልቡ ግን ከክፋትና ከተንኮል ንፁህ የሆነ ማለት ነው። ይሉኝታን! ልወደድ ባይነትን! ምቀኝነትን! ጥላቻን ከልቡ ውስጥ እሰወግዶ በፍቅርና በሰላም የሚኖር ማለት ነው። ያሲን እንዲህ አይነት ሰው ነው»

«ገባኝ። ያሲን ከኔ ጋር እንድትተኚ ጠይቆሽ ነበር?»

«አዎን»

«ለምን?»

«አርግጠኛ አይደለሁም። ግን እንተን በጣም ስላሚፈልግህ ይመስለኛል»

«እንዴት ማለት እኔን?»

«በጣም ደስ ትለዋለህ። እኔ ደስ የምትለኝን ያህል ለሱም ደስ ትለዋለህ»

«ምን ማለትሽ ነው?»

«እንድታቅፈው እንድትስመው እንድትተኛው ይፈልጋል»

«ምንድን ነው የምታወረው?»

«አላወቅክም ኖሯል?»

«አላወቅኩም»

«አውር ነህ። አይንህን ክፈት። ምን እንደሚፈልግ ልንገርህ?»

«ንገራኝ»

«እኔ ሁለታችሁ መሀል እሆን የለ? እሱም ተራውን መሀላችን ለመሆን ይፈልጋል። እሱ እኔ ውስጥ ሲገባ እንተ ደግሞ እሱ ውስጥ እንድትገባ ይፈልጋል»

«ለምን?»

«አንደዚህ ነዋ! እሱ ወንድም ሴትም ይወዳል። እኔ የምወደድ ዓይነት ሴት ነኝ። እንተ የምትወደድ ዓይነት ወንድ ነህ። ስለዚህ ሁለታችንም ይፈልጋል። ለስታውስ እሱ እንደኔና እንዳንተ ተራ

ለው አይደለም። በሱ ዓይን አፍረት ወይም ፀያፍ የሚሉት ነገር የለም»

ያለችኝ ለሶስት ሰናደርገው ታየች። አልቀፈፈኝም። በሀሳቤ የያሲንን ገላ አየሁት። ብዙ ጡንቻ የለውም፤ ፀጉር የለበትም፤ እነሰ ያለ ውብ ገላ ነው። በሀሳቤ አቀፍኩት። አልቀፈፈኝም፤ ግን ከዚህ በፊት ስለ ወንድ እንዲህ ዓይነት ሀሳብ መጥቶልኝ አያውቅም

«ለምን ይመስልሃል ይሄን ሁሉ የምነግርህ?»

«ለምንድነው?»

«ለያሲን ብዬ ነው»

«ትወጅዋለሽ?»

«መውደድ ብቻ አይደለም። አመልከዋለሁ። ታደርግለታለህ?»

«አልችልም» አልኳት

በሀሳቤ ግን እርግጠኛ አልነበርኩም። ዝም ብለን ቆየን። ያሲን ስለ አየለ ሲያዋየኝ አየለ ይወድሃል ብሉኝ ነበር። ምናልባት ሳይታወቀው የራሱን ስሜት አየለ ላይ ለጥፎበት ይሆን? አይሪን ስለያሲን የነገረችኝ በገዛ ራሷ ተነሳሰታ ይሆን? ወይስ ራሱ ልኳት ይሆን? ለመሆኑ እቺ አይሪን እንዴት ያለች ሴት ነች?

«ያሲን ቅዱስ ከሆነ እንቺ የሱ ደቀመዝሙር መሆንሽ ነዋ»

«የሱ ደቀመዝሙር ለመሆን አልበቃም። ምክንያቱም ልቤ የተራ ሰው ልብ ነው። ከደግ ይልቅ ክፉን ይመርጣል። ነፃነቱን በይሱኝታ ገበያ ይሸጣል»

የአሁኑ አነጋገሯ የእንግሊዝ ሳይሆን የምስራቃውያን ዘዩ አለው። ከያሲን የወረሰችው አነጋገር መሆን አለበት

«እንግዲያውስ ምኑ ነሽ?» አልኳት

«እንደ አገልጋዩ ልትቆጥረኝ ትችላለህ። እስካሁን ያገኘሁት ሰው ሁሉ ሲያገለግለኝ ነው የኖርኩት። ለወላጆቼ እንዲት ብቻ ስለሆንኩ እነሱ አገለገሉኝ። እንደምታውቀው ረጅም ቀጭን አስቀያሚ ቢጤ ነኝ። ግን እስከአሁን ያወቅኳቸው ወንዶች ልክ የወበት ንግስት እንደሆንኩ ያህል ተገዝተውልኛል፤ አገልግለውኛል። ብቻ ምን ልበልህ፤ በሄድኩበት እንደተገለገልኩ ነው። እና አሁን ያሲንን ማገልገል ለኔ ህይወት በቂ ለውጥ ነው።»

ሲጋራዋን በረጅሙ ሳበች፤ አይኗን ዘግታ ቆየችና ጨሱን ወደውጭ ተነፈሰች፤ ቀጠለች «ከያሲን ጋር ስሆን ሁሉ ነገር ንፁህ ነው። ከሱ ጋር ብዙ

ግንኙነት ያደረኩ እንደሆነ ምናልባት ከንጽህናው ትንሽ ይተላለፋብኝ ይሆናል ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ። በብዙ ከሱ ጋር ያወራሁ እንደሆነ ከደግነቱ ትንሽ ያካፍለኛል ብዬ አምናለሁ

«አየህ፤ በኛ ስልጣኔ፤ ይልቁንም በኔ ቤተሰብ አካባቢ፤ ግብረሰጋ እንደ አሳፋሪ ውድቀት፤ እንደ ሀጢአት ነው የሚታየው። ስለዚህ ያሲንን ከማወቁ በፊት ግብረ ሰጋ እንደ አሳፋሪ ውድቀት ሆኖ ባይታየኝም እንኳ እንደ ጥሩ መልካም ነገር አልቆጥረውም ነበር

«ከያሲን ጋር መተኛት ከጀመርኩ በኋላ ግን ግብረሰጋን በአዲስ አይን አየው ጀመር። አሁን ለኔ ግብረሰጋ ንፁህ ውብ ነገር ነው። የህይወት ጻንሰ ነው። በማንኛውም አይነት ብንደንሰው አወዳለሁ። አብሮኝ የሚደንሰው ወንድ ልብ ንፁህ ይሁን እንጂ በኔ ገላ የፈለገውን ቢሰራ ደስ ይለኛል። ይህ የያሲን ስጦታ ነው»

«እንቺ ራስሽም እንደ ያሲን ቅድስት ሳትሆኚ አትቀረም» አልኳት

አፈረች። ፊቷ ቀላ «Don't talk rot» አለችኝና ሲጋራውን አጠፋችው። ምላሷ እንደገና ብቅ ብሎ

ቀያይ ወፍራም ከንፈሮቿን ልሶ ተመለሰ። ፊቱን ወደ ፊቷ አስጠጋሁ። የረጠቡና የተከፈቱ ከንፈሮቿን በዝግታ መላስ ጀመርኩ። ጉሮሮዋ ውስጥ የተቆጣ ድመት የሚመስል ድምጽ ይንጎራደድ ጀመር። አንድ ጡቷን እየጠባሁ የድመት ቁጣዋን እየሰማሁ ስለያሊን የነገረችኝን አስታወስኩ። በጣም ጥሩ ልጅ መሆኑ እያጠራጥርም። ቅዱስ መሆኑ ግን በጭራሽ አልታየኝም «አይ ሴቶች!» ብዬ አሰብኩኝ «ተራ ወንድ ሲሰለቻቸው፤ ሌላውን ተራ ሰው ቅዱስ ያረጉትና በቅዱስነቱ ይደሰታሉ።» ሳቄ አመለጠኝ

«ምን ያስቅሃል?»

«እኔ እንጂ» አልኳት፤ ውሸት ከመፍጠር ይቀላል ብዬ

«አብድ» አለችኝ ጭኖቿን እየክፈተች

በሀሳቤ ወይ ቅዱስ ቁላ ወይ አብድ ቁላ መሆን አሰበት» አልኩ። ከት ብዬ መሳቅ ጀመርኩ

«አብድ መሆንህን ዱሮ ነው ያወቅኩት» አለችኝ ለመቆጣት እየሞከረች። ቀስ እያለ ሳቄ ተላለፈባት

አብረን ስንስቅ ያሊን መጣ። ልብሱን ሲያወላልቅ

«የቡድንና የቡድን አባቶች»

«ከቅዱስ ቁላ ከአብድ ጀላ» የሚል ሀሳብ ሳልፈቅድለት መጥቶ በሳቅ ያንከተከተኝ ጀመር። ከጭኖቿ ወጥቼ አልጋው ላይ እየተንከባለልኩ ስስቅ እነሱም ሳይወዱ አብረውኝ ሲስቁ ብዙ ጊዜ ቆየን። ያሊን ልብሱን በሙሉ አውልቆ አልጋችን ውስጥ ሲገባ የቆመ ቁላውን አይቼ በሀሳቤ «ቅዱስ ቁላ ያውና! ቅዱስ ቁላ ያውና!» እያልኩ እንደ ትንሽ ልጅ ጮህኩ፤ እንባዬ በጉንጨቱ እየወረደ ሆኖን ያመኝ ጀመር። ሳቄን ለማቆም ሞክርኩ፤ አልቻልኩም። እነሱም ሳይወዱ አብረውኝ ይስቃሉ። እሁንም በሀሳቤ «ቅዱስ ቁላ!» እያልኩ በሳቅ እየተንከተከትኩ «አብድ ቁላ የት ነህ?» ብዬ አሳብኩ። አንሶላው ውስጥ በእጄ ቁላየን ነካሁት፤ ተኝቷል። «ቅዱስ ቁላ ሲነሳ አብድ ቁላ ይተኛል? ይሄ የሚገባ ነገር ነው?» ብዬ አሰብኩ። ሳቄ ሆኖን እያመመኝ አስፈራኝ ግን ላቆመው አልቻልኩም።

አይረን ከት ብላ እየሳቀች «አብድ አይመስልህም?» አለችው። እየሁዋት፤ አፍንጫዋን እየሁት። «ቀይ የእንግሊዝ አፍንጫ» የሚል ሀሳብ የባለውን አሳቀኝ። እኔ ሆኖን ይገፍ ስስቅ እነሱም እየሳቁ መተቃቀፍ ጀመሩ። ከመተቃቀፉ ቡራኬ

ለመሳተፍ ስላልቻልኩ መብራቱን አጠፋሁላቸውና
የእብድ ሳቄን ቀጠልኩ

አሁን ሳስበው ምንም የሚያስቅ ነገር
አልነበረም

አምስት

ኤክስ ሰልችቶኝ ነበር። በፋሲካ በዓል
ምክንያት የእንድ አስር ቀን እረፍት ስለነበረን፤ እና
ይልቁን ሚረይ የምትባል ፈረንሳዊት እንሂድ ስላለችን፤
ወደ ኒስ ሄድኩና ሁለት ሳምንት አብሬአት አሳለፍኩ

ኤክስ ስመለስ (ማታ ነበር) ውሃ ጠምቶኝ
ስለነበረ እንድ ካፌ ገብቼ ቢራ አዘዝኩ። አስታጥቄ
መጥቶ አጠገቤ ተቀመጠ። ወፍራም ቀይ ፊቱ ላይ
እንደ ማሽላ ቆሎ ከፈሰሱበት ብጉሮች እንዲን
እየቆነጠጠና በህመም ፊቱን እያጨማደደ «ከመጣህ
አየለን እግኝተኸዋል?» አለኝ

«አላገኘሁትም»

«ይፈልግሃል» ሲቆነጥጣት የነበረችው ብጉር ፈረጠች። እጁን ሱሪው ላይ ጠረግ አደረገ፤ እና ሌላ ብጉር ለመምረጥ ቂጥ መሳይ ፊቱን እየዳበለ «በጥብቅ ይፈልግሃል» አለኝ

«ለምን?» ሰለው

የያዛትን ብጉር የሚያባብል ይመስል በላሰሰለ ድምጽ «አብዷል። ፈረንሳይ ሃገር አሳብዶታል» አለኝ

ሀበሾቹ ሁልጊዜ የሚሉትን ነው የደገመልኡ። ግን ድምፁ ውስጥ አንድ አይነት ደስታ የሰማሁ መሰለኝ። በሸቅሁ። ለምን ይሆን ይህን አስታጥቂን የምጠላው? ቂጡ በጣም ትልቅ ስለሆነና ጮማ ያፈነው ወፍራም ፊቱ ሳይቀር ባለአፍ ባለአይን ቂጥ ስለሚመስለኝ ይሆን?

«አንተን ፈረንሳይ ሀገር አሳብዶህል?»

አልኩት

«ለምን ያሳብደኛል?» አለኝ

«ብጉራም ቂጥ ስለሆንክ ነዋ!» ብዬ እያሰብኩ

«እንግዲያው አየሰን ለምን ያሳብደዋል?»

አልኩት

«እኔ እንጂ» አለኝ «ብቻ አብዷል»

«አብዷል ስትል ምን ማለት ነው? እኛን ሀበሾችን ሊገባን የማይችል ብዙ የላቀ ሀሳብ ያሰባል ማለትህ ነው? እኛ ስለ እምስ ስለሹመትና ምቀኝነት ስናሰላስል እሱ ስለኮሙኒዝምና ስለፌሮሎችን፤ ስለሰው ልጅ መብትና ስለፍትህ ያስባል ማለትህ ነው?» አልኩት

«ምን ያናድድሃል?»

«አብዷል ስትል ምን ማለትህ ነው?»

«አኮ ስማኝ ልንገርህ!»

«እሺ አሰማለሁ»

«ያለፈው ቅዳሜ ሳምንት እንደ ልማዱ ካፌ ሴንትራ ሲጠጣ አምሽቶ ጥንብዝ ብሎ ሰክሮ፤ ለካ እንደ አሳላፊ ሲጠራው ሳያየው ወይም ሳይሰማው ቀርቶ ኖሮ፤ አየለ ነብር ሆዩ ጠረጴዛውን በሀይል በጥፊ መቶ ብድግ አለና ሲያበቃ፤ ካፌ ውስጥ ላሉት ሰዎች፤ ጠርሙሶችና ብርጭቆዎች ሰፊ ዲስኩር አደረገላቸው»

እስታጥቂ የሌላውን ሰው ውርደት ወይም አፍረት ማውራት በጣም ስለሚወድ፤ አሁን እምቢ አልሰማህም ብለው በግድ ተለማምጦ እንደሚነግረኝ

አውቂአለሁ። በሰዚህ አየሰ ካፌ ሴንትራ ውስጥ ምን እንደተናገረና ምን እንደሰራ ለማወቅ አያፈለግኩም፤ አስታጥቄን ደስ እንዳይለው በማለት፤ ይህን ሺባ ደስታውን ሳይለፋ እንዳያገኝ በማለት

«ሰማህ አስታጥቄ» አልኩት «በሰው መቀለድ በጣም ቀላል ነው። ለምሳሌ አንዱ ሀበሻ ባንተ ሲቀልድ ምን አለ መሰለህ?»

«ምን አለ?»

«ሰምን መልእክ ያወጣዋል አለ። አሁን ይህን ወንድማችንን አስታጥቄ አሉት፤ ሌላውን ሰው እንዲያስታጥቅ ማለታቸው ነው። ምክንያቱም አሉ ራሱ መታጠቅ አያስፈልገውም። ለምን በለኝ። ለምን ማለት መልካም። ወንድማችን ልጅ አስታጥቄ ባይታጠቅም ሱሪው እንዳይወልቅ ቂጡ ይከለክለዋል! አለ»

በንደት «ማነው እንዲህ ያለው?» አለኝ። እኔው ራሴ እንደሆነኩ ገብቶታል

«አልነግርህም» አልኩት «ነገሩን ያመጣሁት በሰው መቀለድ በጣም ቀላል መሆኑን ለመግለጽ ያህል ብቻ ነው። በሰዚህ በአየሰ አትቀልድ። ፍሬ ነገሩን በጨዋ ደምብ ንገረኝ»

ሊቀጥልልኝ ሲዘጋጅ፤ ሊነግረኝ ምን ያህል እንደጓጓ በግልጽ ስለታየኝ፤ ለከፋት ብዬ «ወይም ተወው» አልኩት «የሚነግረኝ አላጣም»

ሌላ ሰው እንዳይነግረኝ፤ ማለት አሉ መንገር እንዳይቀርበት ተንገበገበ። ቶሎ መናገር ጀመረ

«እና ካፌው ውስጥ ያሉትን ሰዎች እንዲህ አላቸው «ሰማችሁ፤ እኔ የቅኝ ሀገራችሁ ተወላጅ ለደደለሁም! ኮ! ኢትዮጵያዊ ዜጋ ነኝ። ኢትዮጵያዊ! ኢትዮጵያዊ» አለና ፓስፖርቱን ከኪሉ መዘዝ አድርጎ «ኢትዮጵያ ታበጽህ እደዊህ ህዝ እግዚአብሔር» የሚለውን ፅሁፍና ከበታቹ ያለውን አርማ አሳያቸው። በኋላ ፓስፖርቱን ኪሉ ከተተና በሱ ፋንታ የጃንሆይን ስዕል መዘዘ። እንደገና የጃንሆይን ስዕል አያዞረ «የኔ ንጉስ! ኃይለስላሴ! የኔ ንጉስ» አያለ ሰለዎቹ ሁሉ አሳያቸው

«ሰዎቹ በየቦታቸው ተቀምጠው በፀጥታ ሊያፈጡበት፤ የጃንሆይን ስዕል አንድ ጊዜ ስም ኪሉ ከተተና ፈረንሳዮቹን «ገና እናንተ ቆዳ ለባሽ አረመኔ ሆናችሁ በሮማ ቁሳሮች ስትገዙ፤ እኛ ኢትዮጵያውያን የጥጥ ልብስ እየለበስን፤ ህር በሚለብሱ ንጉሠ ነገስታት እየተመራን እንደ እምሳክ እናመልክ ነበር።

ደሞ ራሷን የቻለች ነፃ ሀገር ሆነን ስንኖር ይኸው ሶስት ሺህ ዓመት ሆነን። አስቡበትና ማን ማን እንደሆነ እውቁ! ብሏቸው ሲያበቃ፤ ቦዩን «Garçon!» ብሎ ጠራው። ቦዩ ሲመጣ አየለ ከኪሉ ቦርሳውን አወጣ። ከውስጡ የመቶ ፍራንክ (ሃምሳ ብር) ወረቀት መዘዘ። ወረቀቷን ቦዩ ፊት ላይ ወረወራት። የቦዩን ፊት መታችና ወለሉ ላይ ወደቀች።

አየለ «Gardez la monnaie» (መልሱን ለራሱ ውለድ!) አለውና ከካፊው ወጥቶ ሄደ። መቶ ፍራንኩን ጥሎ!

«ምን ይመስልሃል?» አለኝ አስታጥቄ

«ይህ ኩራትና ንዴት ነው እንጂ እብደት አይደለም» አልኩት

«ቆይ ሌላም አለ!» አለኝ አንዷን ብጉር እየቆነጠጠ

ሌላውን መስማት አልፈለኩም። አስታጥቄን ደስ እንዳይለው «የአሁኑ አይነት ጉዳይ ከሆነ እርሳው» አልኩት

«ሌላ አይነት ነው»

«አርግጠኛ ነህ?» አልኩት (አንዳንዴ ከፋቴ ሪፖርመኛል)

«አርግጠኛ ነኝ» አለኝ

ልክ መስማት እንደሰለቸኝ በመምሰል በያከመ ድምጽ «እንግዲህ እንሰማዋ እንዳመጣብን» አልኩት

ቶሎ ቶሎ ወራውን ቀጠለ። ገረመኝ። ቀይ ወፍራም ብጉራም ፊቱ መሀል ላይ ቆንጆ ከንፈሮቹ ዘፋት ክድን እያሉ፤ ጉራማይሌ ጥርሶቹ ብቅ ጥፍት እያሉ፤ ቀይ ምላሱ እንደነበልባል እየተንቀለቀለች፤ ቃላቱ ከጉርፎው አየመነጩ፤ ከአፋ ሲፈሱ በጣም ገረመኝ «ይኼ ፊቱ ተጎልቶ የሚንጣጣው ጉድ ምንድነው? መንጣጣት አለበት? እንደዚህ እያሳለብኩት ለኔ መናገር ደስ ይለዋል? ይሄ ሰው ነው? የተሻለ አካባቢ ውስጥ እድገት ቢሆን ኖሮ ይሄ የሰውን አፍረትና ውርደት ማውራት ይህን ያህል ስሜት ይሰጠው ነበር? የእኩዋቢና የእስተዳደግ እድል አግኝቶ ቢሆን ኖሮ ምናልባት ልቡ ንፁህ ሊሆን ይችል ነበር? ወይስ በተፈጥሮው ቆሻሻ ነው?»

እነዚህ ሀሳቦችና ዘመዶቻቸው ሳልፈቅድላቸው እንገሌ ሜዳ ላይ እየጋለቡ አስታጥቄ የሚናገረውን ጆሮዬ ያዳምጥ ነበር

«ከትላንት ወዲያ ከምሳ ስነመጣ፤ ምግብ ቤት ሰፈር የተገኘውን ሀበጆች፤ ጥቁሮችና አረቦች

ሁላችንም መሰብሰቢያ አዳራሽ ውስጥ ሰበሰቡን።
ያሲንም እዚያ ነበር።

«እሺ።»

«እና ዲስኩር አደረገልን።»

«ማን? አየለ?»

«አዎን።»

«ምን ዕይነት ዲስኩር?»

«ይሄ ያሲን እየዞረ ሆኖ ነው /ወንድ
የሚወድ ወንድ/ ጆርጅሊስት ነው/ ጋዜጠኛ/ እያለ
ሰሜን ያጠፋልና እጣነችሁ አስታግሱልኝ። አለን

«ያሲን ሰሜን ያጠፋል አለ?»

«አዎን።»

«ከዚያስ?»

«ያሲን ይሄን ካደ።»

«ከዚያስ?»

«ከዚያ አየለ መጣና ያሲንን «አላደረግኩትም
ካልክ እምነሃለሁ፤ ደስ እያለኝ እምነሃለሁ።» አለና
ሳመው። ከዚያ ስብሰባው ተቀባ። ያበደ
እይመስልህም?»

«እይመስለኝም።» አልኩትና ተነስቼ ሂሳቤን
ከፍ፣ ከካፌው ልወጣ ስለ፣ እሱም ሂሳቡን እየከፈለ

«ወይት ነው የምትሄደው?» አለኝ

«እኔ ሳላይህ ቀስ ብለህ በጥንቃቄ የተከተልክኝ
እንደሆነ ወይት እንደምሄድ ለማወቅ ትችላለህ።
አልኩት

በኩርፊያ ድምጽ «ለምንድን ነው የምከተ
ለህ?» አለኝ

«ለጥያቄህ መልስ ለማግኘት።» አልኩትና
ልሄድ ስል

«ትላንትና ካዲሳባ ደብዳቤ ደረሰኝ።» አለኝ።
በጣም ሊነግረኝ የፈለገው ነገር በሃሳቡ እንዳለ
ያስታውቃል። መጥፎ ነገር መሆን አለበት

«ጥሩ» አልኩት

«የሻረግ ታጨች» አለ። ሆይ ተንበራጫቀ።
ጥቂት ቆይቶ ልቤ በሃይል መምታት ጀመረ። ጉልበቴ
ውሃ ሆነ። የሻረግ ታጨች? ረሳችኝ በቃ? አስታጥቄና
ጓደኞቼ ጉድ አደረጉኝ? አጣሉን በቃ? ውሽት
መተማመንን አነቃንቆ አፈረሰው? ማን ይሆን ያጫት?

«ገና ዛሬ መስማትህ ነው?» አልኩት

«ቀድመህ ሰምተህ ኖሯል?» አለኝ አንዷን
ብጉሩን እያሻሸ

«አዎን» አልኩት

«ታዲያ ምንው አልነገርክኝ?» አለች

«ደግሞ ውሸት ፈጥረህ እንዳታፋርሳት ብዬ ነው።»

«ለምን አፋርሳታለሁ?»

«ከዚህ በፊት ለምን አፋረስኩት? ለራስህ ፈልገህት እምቢ ስላለችህ ነዋ! ግን እንተን እምቢ በማለቷ አትፋረድባት። አስበው አስቱ። ቅርጽህ የተቀለበች ሴት ይመስላል። ንግግርህ ሁል ጊዜ የሴቶች የቡና ወራ ነው። ምንህ ወንድ ሆኖ ሴቶች ሲወዱህ ይችላሉ? ሽረ ለመሆኑ ቁላ አለህ? ወይስ ሀጢአትህን በብጉሮችህ አፍ ነው የምትተፋው?»

ሲቆነጥጣት የነበረውን ብጉር ቶሎ ለቀቃት። እዚያው ትቸው ሄደች «ነጃላ! ቂጥ ፈት» እያልኩ እየተናደድኩ ወደ አየሰ ቤት አመራሁ። አራት ሰዓት ተኩል ነበር። ማታ።

ስድስት

በሩን ሳንኳኳ በአማርኛ «ማነህ?» አለች

ድምፁ የደነገጠ ይመስላል። «እኔ ነኝ ክፈት»

አልኩት

በሩን ሲከፍት የክፍሉ ሽታ መታች። እጁ ቀዘቀዘች፤ ደም መትቻ አጨባበጥ ሆነብኝ

«ብጣም ስፈልግህ ነበር፤ ግባ» አለች። መልክ መልካም ፊቱ ላይ ይንቀባረር የነበረው ኩራት እሁን የለም። በሉ ቦታ የተዘረዘረ ከርዳዳ ጢም ይታያል።

የኩራቱን እና ቤት የወረረ ጥቁር ሙጃ ይመስላል።
ገባሁ። በሩን መልሶ ዘጋው

አየሁት። ደነገጥኩ። ጉልህ አይኖቹ ውስጥ
ይነድ የነበረው የቁጣ ነበልባል ወይት በረረ? አሁን
አይኖቹ ውስጥ የሚታዩኝ አዲስ ነገርስ ምንድነው?
ደሞስ አይኖቹ ለምን ይሸሹኛል? እንደፈራ ሰው አይን

አውነትም! አይኖቹ ውስጥ የሚታዩኝ ፍርሃት
ነው ለካ። የምን ፍርሃት? አየሁት። ኮላላ መስሎ
ታዩኝ። ወይስ ያለውትሮው በሸሚዝ ስላየሁት ይሆን?
ደሞ ሸሚዙ እንዴት ቆሸሷል!

ፊቱን ሊያይ ይፈልጋል! ግን አይኖቹ
ይሸሹኛል። ትንሽ እስፈራኝ። የሚያውቁት ሰው ሌላ
ሰው ሲሆን ያስፈራል

እሱን እንዳላይ ክፍሉን ተመለከትኩ። ሌላ
ክፍል መሰለኝ። ግን ያው ክፍል ነው። አልጋው
አልተነጠፈም። ወለሉን የተረጋገጠ የሲጋራ ቁርጥራ
ጭና ከእሳት የተረፈ የክብሪት ስባሪ አልብሶታል!
ወለሉ ላይ ከአልጋው ራስጌ በኩል እንድ ካናቴራ
ወድቋል! አልጋው ግርጌ የተሰቀለው ፎጣ እንድ ጫፋ
ወለል ላይ ወድቋል። ያው ክፍል ነው። ታዲያ ምኑ
ነው የተለወጠብኝ?

ሂደ ጠረጴዛው ፊት ኩታ የተሰቀለበት ወንበር
ላይ ቁጭ አለ። ትክሻው ገበጥ ብሏል። ሌላውን
ወምበር እያመለከተኝ «ቁጭ በላ» አለኝ

ድምጹ የራሱ ነው! ግን እንድ ነገር
ጎድሎታል። ምን? መስኮቱን ክፈትኩት። የውጭው
ለየር ደስ ማለቱ! ሂጂ ወምበሩ ላይ ተቀመጥኩ

«መስኮቱን ክፈትኩት?» አለኝ

«አዎን» አልኩት

«ለምን ክፈትኩት?» አለኝ። አይኖቹ ለእንድ
አፍታ አዩኝና! አይኖቹ ያስደነገጡዋቸው ይመስል ብሮ
ብለው ሌላ ነገር ላይ አረፉ

«ይሄ ክፍል ንፁህ ለየር ያስፈልገዋል»
አልኩት

«ያስፈልገዋል» አለ እንደ ገደል ማሚቶ።
ከዚያ አይኖቹ እንዴ ብር ብለው አይኖቹን አየት
አርገው! እንደገና ብር ብለው ሸሹና! በሚጣደፍ
እነጋገር

«ብጣም ስፈልግህ ነበር! እንኳን መጣህ።
ብቻዬን ሆኜ ነበር» አለኝ

«ምነው?» አልኩት

«ሆሞ ነው! ጆርናሊስት ነው ይሉኛል። እስቲ ምኔ ነው ሆሞ?»

«ማናቸው እንዲህ የሚሉህ?»

«ሁሉም ናቸው። ሁሉም» አለና ሲጋራ አቀጣጠለ። እጆቹ ይንቀጠቀጣሉ። ክብራቱን ወለሉ ሳይጣለው

«ይሄ መስኮት ቢዘጋ አይሻልም?»

«ለምን?»

«ደሞ መስኮት ከፋች እንዳይሉኝ ብዬ ነዋ»

«አይዞህ አይሉህም። ለመሆኑ ይሄ ነገር እንዴት ተጀመረ?»

«እረፍቱ እንደተጀመረ ከአፍሪካውያን ወንድሞቼ ጋር ኒስ፣ ካን፣ ሞንቴ ካርሎ ቨርቨር ሄደን ተመለስን። ስንመለስ የያሊንን ወዳጅ አገኝኳት»

«አይሪንን?»

«አዎን። እና ደስ አለችኝ። Let us go to my chamber አልኳት»

«ለምን?» አለችኝ

«To play, to make a little love» አልኳት። አልችልም አለችኝ። ተይው አልኳትና ሄድኩኝ። ለየህ?

እና በነጋታው ሆሞ ነው! ጆርናሊስት ነው ይሉኝ ጀመር»

«እነማን?»

«እነሱ»

«ለምን?»

«እኔ እንጂ ምን እንዳደረጋቸው። እስቲ ምን በደልኳቸውና እንዲህ ይሉኛል? እስቲ ምኔ ነው ሆሞ? ምኔ ነው ጆርናሊስት? እንተና ያሊን ታውቁኝላችሁ። መጀመሪያ ያሊን የነገራቸው መስሎኝ ነበር»

«ለምን?»

«ስሜን ለማጥፋት»

«ለምን ስምህን ያጠፋል?»

«ኦይሪን» Let us go to my chamber ስላልኳት ተቀይሞኝ መስሎኝ ነበር። ግን በጎላ ስጠይቀው ጊዜ፣ እኔ በጭራሽ እንዲህ አላልኩም፣ እንዲያውም አይሪንን Let us go to my chamber እንዳልኳት አላወኩም ነበር፣ ለሁን ገና ካንተ አፍ መስማቴ ነው፣ አለኝ። በጣም ጥሩ ልጅ ነውኮ ያሊን፣ አይደለም?»

«ነው። እሺ ቀጥል»

«እና ሆሞ ነው! ጆርናሊስት ነው እያሉ ሲያስቸግሩኝ ጊዜ፣ አፍሪካውያንና እረቦች ወንድሞቼን

ሰበሰቡትና እንዳይደበድቡት፤ እንዲተውኝ አስታግሱልኝ አልኳቸው።

«ማንን ነው የሚያስታግሱልህ?»

«የሚሰድቡኝን ሰዎች»

«ማናቸው የሚሰድቡህ?»

«ሁሉም በሄድኩበት ይሰድቡኛል»

«አይተሃቸዋል?»

«አላየኳቸውም። ሁል ጊዜ እየተደበቁ ነው የሚሰድቡኝ»

«አሺ። አስታግሱልኝ ካልነቸው በኋላስ?»

«እነዚያ ስድባቸውን ቀጠሉ። ይህን ስምንት ቀን ከክፍሉ አልወጣሁም። ለአራት አንኳን አልሄድም። ብሰኩት፤ ሻይ ቡና ነው የምበላው። ሃያ ፓኮ ሲጋራና ሶስት ፓኮ ብሰኩት ገዝቼ እዚችው ተዘግቼ ነው የምውለው የማድረው»

«ምን ትሰራለህ?»

«አንድ ጥናት ይገለጻል»

«የምን ጥናት?»

«ሰለ ሃይማኖት» አለኝና የሚያነባቸውን መፅሐፍት አሳየኝ

«ይኼኛው የአይሁድ ሃይማኖትና የክርስቲያን ሃይማኖት እንዴት እንደሚገናኙ ይናገራል፤ ይሄ የታወቁትን ሃይማኖቶች በሙሉ ያነጻጽራል። ይሄኛው...»

ሰባት መፅሐፎች፤ ሰባቱም ስለ ሃይማኖት። ከአርእስታቸውና ከማውጫቸው እንዳየሁት፤ እንዲያው ስለኩራትም አይናገርም፤ እንዲያው ስለሬቶሎቭን አይጠቅሰም። ሬቶሎቭን! ክፍሉ ለምን እንደተሰወጠብኝ አሁን ገና ገባኝ። ውስጡ ተዘረክርከው በቀይ ቀለማት «REVOLUTION» የሚል ነበልባል ሰው አይን ላይ ይወረውሩ የነበሩት መጽሔፍት አሁን የሉም። እንዲያው የለችም። ሰባቱንም መፅሐፎች ካሳየኝና ስለነሱ ከነገረኝ በኋላ

«አሁን አንድ መጽሐፍ ብቻ ነው ያጣሁት»

አለኝ

«ምን መፅሐፍ?»

«መፅሀፍ ቅዱስ»

«አኔ አለኝ። ላምጣልህ?»

«አምጣልኝ»

«አሺ ነገ ጥዋት ይገኛልህ እመጣለሁ። እስከ አሁን ከጥናትህ ምን አገኘህ?» አልኩት

«ይሄኛው እንደሚለው፣ ማምለክ በሰው ልጅ ተፈጥሮ ውስጥ ያለ ባህሪይ ነው። እንደ መብላት፣ እንደ ማሰብ፣ እንደ ግብረ ስጋ ነው። ታዲያ ምንም ሳልበድላቸው ሆኖ ጆርናሊስት ይሉኛል። ምኔ ነው ሆኖ? ምኔ ነው ጆርናሊስት? እንተና ያሲን ታውቁኛላችሁ። ከናንተ ጋር ነው የምውለው። እራቲንም የምበላው ከናንተ ጋር ነው። ታዲያ ምኔ ነው ሆኖ? ለምን እንዲህ ይሉኛል?»

«ማናቸው እንዲህ የሚሉህ?»

«እነሱ። ኮሪዶር ሆነው፣ ከበሩ ጎላ ተሰብስበው «ሆኖ፣ ጆርናሊስት፣ እያሉ ያወራሉ፣ ይንሸካሸካሉ፣ ይጮሃሉ። ተኝቼ ሳለሁ «ራሲስት» ይሉኛል። እስቲ እኔ መቼ ዘር እለያለሁ? ሰዎች ሁሉም ወንድሞቼ ናቸው። እነሱ ግን ሆኖ፣ ጆርናሊስት፣ ራሲስት ይሉኛል»

የሚናገረውን ብክደው ምናልባት ይሻል ይሆናል በማለት «አይሉህም» አልኩት

«ይሉኛል። እኔ ብቻየን፣ የሚያገዝልኝ የለ። ከእናቱ ተለይቼ ሰው ሀገር መጥቼ፣ ብቻየን እግኝተው ያጠቁኛል።»

«አይዘህ! ከእንግዲህ እኔ አለሁ። ልክ ልካቸውን እንግራቸዋለሁ። ከዚያ ዝም ይላሉ»

«እምቢ ቢሉህስ?»

«አይሉኝም»

«ቢሉህስ?»

«ኢምባሲያችን ስልክ እንደውልና ልክ እናስገባቸዋለን እይዘህ»

«ምን አደረጋቸው? ጢሜን ስላሳደኩ ተቀይመውኝ ይሆን? ልላጪው?»

«ሳሰኝህ ተላጪው»

«ደስ ይላቸው ይሆን?»

«እነሱ ግድ የላቸውም። ላንተ እንደተመቸህ አድርግ»

«ልላጪው?»

«ተላጪው»

«በቃ ልላጪው?»

«በቃ ተላጪው»

«በምላጭ ልላጪው?»

«ተላጪው»

«ከዚያ በጎላ ይተውኛል?»

«ይተውሃል»

«አንተ ታግዝልኛለህ?»

«ገደኛህ አይደለሁም?»

«አንግዲህ ካንተ ጋር ሲያዩኝ አይደሉኝም?»

«አይደሉኝም»

«ኸረ አንኳን መጣህልኝ! አንኳን ደረስክልኝ!

አምላክ ነው የታረቀኝ፡፡»

ወደ ላይ አያየና አጃቹን ወደ ላይ አያርገበገበ
«አምላክ ነው የታረቀኝ! አንኳን ደረስክልኝ! አምላክ
ነው የታረቀኝ!» አያሰ ተነስቶ፤ ለቤተክርስቲያን
የሚሰግድ ይመስል ጎንበስ ብሎ ተንበርክኮ እግራ
አጠገብ ያለውን ቆሻሻ ወለል በአፋና በግንባሩ ይሳለም
ጀመር

«ተነስ! ተነስ» አያልኩ ትከሻውን ይገራ
አስነሳሁት፡፡ አንባው ይወርዳል፡፡ አንባው የእጩይታ
ተንፈስ ማለት ነው፡፡ አንባው እየወረደ ዒሙን
ተሳጫ፡፡ አልጋው ግርጌ በነበረው ቆሻሻ ፎጣ ፊቱን
አደረቀ

«አሁን ላጫሁት፡፡ በምላጭ ላጫሁት፡፡
አንግዲህ ምንም አይሉኝም»

«ቢሉህም እኔ አለሁልህ፡፡ አይዞህ! በል ደህና
አደር፡፡»

«በሩን ልቆልፈው?»

«ቆልፈው»

«ልቆልፈው? ከውስጥ?»

«አዎን ቆልፈው?»

«መስኮቱንም ልዘጋው?»

«ዘጋው»

«መስኮቱን ዘግቼ በሩን ልቆልፈው በቃ፡፡

ከውስጥ በቁልፍ አቆልፈዋለሁ፡፡»

«ደህና አደር»

«ደህና አደር፡፡ አንተ ትሄዳለህ! እኔ በሩን

አቆልፈዋለሁ»

«ጥሩ»

«ከውስጥ አቆልፈዋለሁ»

«ቆልፈው፡፡ ደህና አደር»

«አንኳን አንተ መጣህልኝ፡፡ አንግዲህ በሩን

ቆልፈው አተኛለሁ»

«ጥሩ»

«መስኮቱን አዘጋዋለሁ»

«ዘጋው»

«ጎሽ! አንኳን አንተ መጣህ አንጂ ከአንግዲህ

መስኮቱን ዘግቼ፤ በሩን ቆልፈኤ! አልጋ ውስጥ ገብቼ፤

ትራስ ተንተርኼ፤ ለጥ ማለት ነው»

ያሲን ስለ አየለ ነብር ያለኝን አስታውሰኩ።
ያፈቅርሃል ነበር ያለኝ። አየለ በግጥም የተናገረ
መሰለኝ። አጋጣሚ ይሆን?

«ጥሩ። በል ደህና አደር» አልኩትና ወጥቼ
በሩን ዘጋሁ። በሩን ሲቆልፍ ለማሁት። ሰፊ ጥልቅ
ሀዘን ተሰማኝ። በጣም ፈራሁ። የሰው አዕምሮ
ሲናወጥ ለመጀመሪያ ጊዜ ማየቴ ነበር

ሰባት

በነጋታው ረፈድ ሲል ወደ ቤቱ ሄድኩ። ሻይ
አፈላሁለት። የሻይ ጀበናው ቆሽሷል፤ ስኒዎቼ እንኳን
ሊታጠቡ ተለቅልቀው የሚያውቁ አይመስሉም፤ ነጭ
ሽክላቸው በቆሻሻ ብዛት ግራጫ ሆኗል፤ የፊት
መታጠቢያውም እንደዚሁ ንጣቱን ረስቷል

የምሳ ሰዓት ሲደርስ ወደ ምግብ ቤት
አልሄድም አለ። አይዞህ እኔ አለሁ ብዬ ወሰድኩት።
ስንበላ ማንንም አልገላመጠ፤ ማንንም አላየ፤ ራሱን

ወደ ሳህጉ ደፍቶ በፀጥታ በላ። ምሳችንን ልንጨርስ ስንል ድንገት ቀና ብሎ በድንጋጤ እያየኝ

«አየሰ አሉኝ ከወዲያ?» አለ

«የለም» አልኩት

«ስሜን ሲጠሩ ይሰማኛል። ስለኔ ያወራሉ። ለምን አይተውኝም? ምን እደረኳቸው?» አለኝ

ከምሳ በኋላ እኔ፣ ያሲን፣ አየሰ እንደ ድርሳችን እኔ ቤት ቡና አፍልተን እነሱ ሲጋራ እያጨሉ ወሬ ጀመርን። ግን ስለኩሙኒዝም ወይም ስለሪፑብሊክን እንድም ቃል አልተነገረም

ትንሽ ዝም ያልን እንደሆነ አየሰ «ተጫወቱ እንጂ!» ይለናል። እናወራለን። ለጊዜው ወሬው አልቆ ትንሽ ዝም ስንል አየሰ «ምነው ዝም አላችሁ? አውሩልኝ እንጂ! ለምን አታወሩልኝም?» ይለናል። ዝምታ ያስፈራዋል

ከእራት በኋላ ቤቱ ወስጀው ስናወራ ቆይተን «በል እንግዲህ ልሃድ» አልኩት

«የት ትሂዳለህ?» አለኝ

«ላየው የምፈልገው ፊልም አለ»

«እኔም ካንተ ጋር ልምጣ?»

«ፊልሙ የምትጠላው አይነት ነዋ»

«ግድ የለህም»

አብሮኝ ሲኒማ ገባ። ፊልሙ የጣሊያኖች ኮሚክ ፊልም ነበር። በጣም የሚያስቅ ነበር። አየሰ ድርውንም እንዲህ አይነት ፊልም አይወድም፤ እንዴት እንኳን አልሳተም። ከሲኒማው ስንወጣ «በጣም ጥሩ ፊልም ነበር፤ አይደለም?» አለኝ

በነጋታው ማታ እንደዚህ ሳጫውተው እምሽቼ «በል ደህና እደር» ስለው

«ቆይ ትንሽ» አለኝ። ቆይቼ ልሂድ ስል አሁንም «ቆይ እንጂ» አለኝ

«ፊልሙ ያመልጠኛል» አልኩት

«ምናለ ከእኔ ጋር እየተጫወትክ ብታመሽ?»

«ፊልሙ ዛሬ ማታ ብቻ ነው የሚታየው። እንዲያመልጠኝ አልፈልግም። የሎራንስ ኦሊቪዬ ስራ ህምሌት ነው።»

«ፊልሙ ምን ያደርግልሃል? እኔን ብታጫው ተኝ አይሻልህም?»

«ፊልሙ እንዲያመልጠኝ አልፈልግም። ዛሬ ያመልጠኝ እንደሆነ ሌላ ጊዜ አላገኘውም። ፊልሙ ደሞ በጣም የተመሰገነ ነው። እንተም ታውቃለህ፤

ሼክስፒየርን እንደ ሱራንስ አሊቪዬ አድርጎ የሚጫ ውተው የለም።

«ሆሞ! ራሲስት! ጆርጅሊስት! ኢምፔሪያሊስት! እያሉኝኮ ነው። ምናል ከኔ ጋር ብታመሽ?»

«አይሉህም። በል ደህና እደር»

«ካንተ ጋር ልምጣ?»

«እሺ ምን ቸገረኝ»

«ካንተ ጋር ልምጣ በቃ። ሰር ሱራንስ አሊቪዬን አብረን እናየዋለን። ጥሩ! «To be or not to be, that is the question» ሲል አብረን እንሰማዋለን፤ አይደለም?»

«አዎን»

ሲኒማው ውስጥ በጨለማ ሀምሌትና የእባቱ ጣዕረ መለኮት ሲገናኙ፤ አየለ ከጎኔ «ምንድነው?» አለኝ

«ምን?» አልኩት

«ይሄ ነገር አስደነገጠኝ። ልቤ ረራ» አለኝ። እኔ ሰራሴ ከፊልሙ አንዲት ቃል እንዳታመልጠኝ ጆሮየን አሹዬ አዳምጣለሁ፤ እሱ እዚህ ይለፈልፍብኛል። ዝም አልኩት። ሀምሌትና ያባቱ

ጣዕረ መለኮት ንግግራቸውን ቀጠሉ። አየለ «እኔ ፈራሁ» አለኝ

«ታዲያ ውጣ!» አልኩት በሽቂ

«አብረኸኝ ውጣ» አይለኝም?»

«ፊልሙስ?» አልኩት። ከጎሳችን አንዱ አሸ!

አለን። እውነቱን ነው።

አየለ «ትመለሳለህ» አለኝ «ውጭ አድርሰኸኝ ትመለሳለህ»

ዝም አልኩትና ፊልሙን ሳይ

«አባክህ አስወጣኝ! ፈራሁ፤ ከፋኛ ፈራሁ!»

አለኝ

«ኤድያ! ና እንውጣ» አልኩት

ከጨለማው የፊልም አዳራሽ ወጣን። በትኩት ቁራጫ እጠጉብ ስናልፍ፤ አየለ ለጥ ብሎ እጅ ነሳትና በሚለማመጥ ድምጽ

«Bon soir, madame» አላት። ሌላ ጊዜ ቢሆን እኛንጫውን ነፍቶባት ባለፈ ነበር። ውጪ እንደደረሰን «በል ልመለስ» አልኩት

«እዚህ ትተኸኝ?» አለ ዙሪያውን በፍርሃት እየተመለከተ። የከተማው መብራት ወለል ብሎ በርቷል

“ምን እንዳትሆን ነው?!” አልኩት። ወደ ፊልሙ ለመመለስ ቸኩያለሁ።

“ልቤ ፈራ” አለ “የሚገድሉኝ ይመስለኛል፤ ሲገድሉኝ አቅደዋል። ይታወቀኛል። እኔ አሁንስ ጫንቀኝ። ጠበበኝ። ራሴን ልግደልላቸውና ልረፈው?”

“የማይሆን ወሬ ለምን ታወራለህ? ምን አረካቸውና ይገሉሃል?”

“እኔ እንጃ፣ እኔ እንጃ። ብቻ ሲገድሉኝ አድፍጠው እንደሚጠብቁኝ ይታየኛል። አባክህ ቤቱ አድርሰኝና ትመለሳለህ?”

“ፊልሙስ?”

“አድርሰኸኝ እኮ ትመለሳለህ። ምን ሳርግ ብለህ ነው? ብቻዬን እንዳልሄድ ሆሞ! ጆርናሊስት! ራሲስት! ኢምፒሪያሊስት! እያሉ አድፍጠው ይጠብቁኛል።”

እንግዲህ ፊልሙ አመለጠኝ። ወደ ቤቱ ስንሄድ አንድ ጫለም ሥለ ቦታ ልንደርስ ስንል “ኸረ ጫለማው አስፈራኝ። ብርሃን ወዳለበት ቦታ ሄደን ቡና እንጠጣ?” አለኝ

“አሺ” አልኩት።

“ቡና አጋብዝሃለሁ” አለኝ

“ጥሩ”

“የፈለግከውን አጋብዝሃለሁ” ትቸው እንዳልሄድ በግብዣ መደለሉ ነው። የትንሽ ልጅ ብልሃት። ካፌ ገብተን ቁጭ አልን። ቦዩ ምን ልታዘዝ ሊለን መጣ። እየለ ተነስቶ እጅ ነሳውና ክልዑል ወይም ከንጉስ አንድ ነገር የሚለምን ይመስል በፍርሃት አቋቋምና በከበራታ ድምጽ

“አባዛዎን መስዩ፤ ሁለት ሻይ ብናገኝ ደስ ይለን ነበር” አለው

ቦዩ ግራ ገብቶት እኔን እየኝ “ሁለት ሻይ ከሉሚ ጋር” አልኩት

ቦዩ ሲሄድ እየለ “ኸረ ባክህ አታመናጭቀው ጉድ ይፈላብናል” አለኝ።

ቦዩ ሻዩን ሲያቀርብልን እየለ ብድግ ብሎ እጅ ሲነሳው በሽቁ በእማርኝ “ቁጭ!” አልኩት። ቶሎ ቁጭ አለ። በጣም አሳዘነኝ

“ደሞ ለፈረንሳይ ቦዩ የምን እጅ መንሳት ነው?” አልኩት

“ለምን እንደሉ ትላለህ? ፈረንሳዮች ወንድሞቻችን እይደሉም እንዴ?” ዝም አልኩት

“አውራልኝ እንጂ”

«ምን ላውራልህ?»

«የሆነ ነገር ለውራልኝ። ብቻ ዝም አትበለኝ።» ብቻውን፣ የእብደት ምድረ በዳ ውስጥ ብቻውን፣ ሆኖ ራሲስት ጆርጅሊስት እያሉ የድምጽ ለውራዎች እያጎደዱት ብቻውን፣ ከላላ ፍለጋ ይንከራተታል፤ ለመሸሸግ ይሞክራል፤ ወደ ጤነኛው አለም የሚወስደውን መንገድ ፍለጋ ይደናበራል። መንገዱ ይኖር ይሆን? የኛ ድምጽ ትንሽ ተስፋ ይሰጠዋል። የሚሸከረከረው የእብደት ምድረ በዳ ከጤነኛው አለም ጋር በክር ተንጠልጥሏል። ክሩ ቢበጠስ፣ ምድረበዳው እንደ እንዝርት ሽክርክር እያለ ይፈናጠራል፤ በጣም ያስፈራዋል። የኛ ድምጽ ነው ክሩ። ዝም ያልን እንደሆነ በደንገጠ ድምጽ «አውሩ እንጂ» ይለናል

ከነፈ ወጥተን ወደ ምኝታ ቤቱ ሄድን።
እንደገባን

«ሻይ ላፍላልህ?» አለኝ

«አሁን ጠጣሁኩ» አልኩት

«ምናለ ላፍላልህ»

«የለም አልፈልግም»

«ተው ላፍላልህ» (አሁንም የትንሽ ልጅ ብልሃት)

«የለም መሄድ አለብኝ»

«ብቻዬን እዚህ ትተኸኝ?»

«እድርሰኸኝ ትመለሳለህ ላልከኝም ነበር እንዴ?» አልኩት

«ምናለ አብረኸኝ ብትቆይ ልጄ? ሆኖ፤ ጆርጅሊስት ራሲስት ኢምፔሪያሊስት! እያሉኝ እኮ ነው»

እኔው ሻይ እፍልቼ አጠጥቼው ሳጫውተው ከቆየሁ በኋላ

«በል ተኛ» አልኩት

«ትተኸኝ ልትሄድ?»

«እዚህ ላድር አልችልም መቼም»

«ባይሆን እንቅልፍ እስኪመጣልኝ አጫው ተኝ»

እምቢ ልለው አልቻልኩም። እንቅልፋ ሲመጣ እንደ ትንሽ ልጄ አልጋ ውስጥ አስገብቼው፤ መብራቱን አጥፍቼለት፤ በሩን ከውጭ ቆልፌ ቁልፉን በበሩ ስር ወደ ውስጥ አሾልኬለት ሄድኩ። ትንሽ ልጄ ሆኖ

ነበር። በፍርሃት ታስሮ የቅዠት ጨለማ ውስጥ
የሚፍጨረጨር ትንሽ ልጅ

ስምንት

እኔና ያሲን ሀኪም ቤት እንወሰድህ ብንለው
እየለ በጭራሽ እምቢ አለ። ደጋግመን ለመንነው፤
ደጋግሞ እምቢ አለን። ምክንያቱን ሊነግረን
አልረዳንም።

እንግዲህ አልፎ አልፎ ሻል ይለዋል።
እንዳንዴማ ኩራትና ንዴቱ አይመለስም እንጂ ያው
የድሮው እየለ ይሆናል። ያን ጊዜ ፊቱ ላይ ስባድ
ድካም፤ አይኖቹ ውስጥ ሰፊ ሀዘን ይታያል። ብዙ
አይናገርም። መስኮቱ ፊትሰፊት ወምበር ላይ ቁጭ

ብሎ ወደ ውጭ ያያል፤ ደመና የሌለበትን ገፁ ሰማያዊ ሰማይ ባዘኑ አይኖቹ እየተመለከተ

«ሰው ጤንነት ካላገኘ መኖር ምን ያረግሳታል?»

እኛ ለዚህ መልስ የለንም፤ ዝም እንለዋለን። እሱም ዝም ይለናል። ክፍሉ ሀዘንና ፀጥታ ይለፍንበታል

ከጥቂት ሰዓት ወይም ከአንድ ሁለት ቀን ጤንነትና ለላም በኋላ በሽታው ያገረሽበታል፤ ባገረሽበት ቁጥር ከፊተኛው እየባሰበት ይሄዳል

የሚያስበው ሁሉ ያስፈራው ጀመር። ማንበብ ጨርሶ ተወ። የሚያጫውተው ሰው ካላገኘ ወይም እንቅልፍ ካልወሰደው፤ ዝም ብሎ ወምበር ላይ ተጎልቶ በመስኮት ወደ ውጭ ይመለከታል።

ሲነሳበትም ሲሻለውም አጠገቡ የምንገኝ እኔና ያሊን ብቻ ነበርን

ያሊን ሀበሾቹን በጣም ታዘባቸው። ሁልጊዜ አንድ ላይ ስለሚያያቸው የሚዋደዱ፤ የሚተዛዘኑ ይመስለው ነበር። አሁን ግን አንድ ላይ የሚታጎሩት ለመለያየትና በየፊናቸው ለመሄድ ባለመድፈራቸው ብቻ መሆኑ እየገባው ሄደ። ፈተና ደርሶብናል እያሉ

አየለን ለኛ ጥሰውልን ይሄዳሉ፤ ግን ቢያንስ በቀን ሶስት ሰዓት ካፌ ውስጥ እያወሩ ወይም ካርታ እየተጫወቱ ማሳለፋቸው አልቀረም

ታዲያ እኔንና ያሊንን ሲያገኙን ስለአየለ «ምክር ለበስ ቁም ነገር» ያነፍሱናል። «ሀዚም ቤት መሄድ አልፈልግም አለ? ወይ ጉድ! ምን ይሻላል? ምናልባት አንዳንዴ ወደ ገጠር ሽርሽር ብትወስዱት እንጎሉን ላያድስለት ይቀራል? አልፎ አልፎ ወደ ማርሰይ ብቅ ብሎ ሴት ተኝቶ ቢመጣ ሃሳቡን ወደ ሌላ አቅጣጫ ይመራለት ይሆናል። ልጁ እንደ መክላት ሳይል አልቀረም፤ የአላማ ስጋና ካራካሬ ቢበላ ነፍሱን መለስ ያደርግለት ይሆናል እኮ። መብቃ! ለተጨነቀች ነብስ ከመብቃ የበለጠ የሰላም መልእክተኛ ከየት ተገኝቶ! ወዘተ። ግን አየለን ለአንድ ሰዓት እንኳ ያጫውተው የለም

ብቻ አንድ ማታ አየለን ለእራት ልወስደው ስሄድ ቤቱ ተጠርጎ ወለሉ ያብላጫል። ጠረጴዛው ተወልወሏል። ወምበርቹ ላይ፤ አልጋው ግርጌና ራስ፤ መስኮቱ ላይ፤ የአየለ ሸሚዞች ካናቴራዎች መታንታዎች እግር ሹራቦች ታጥበው ተሰቅለዋል። የፊት መታጠቢያው ታጥቦ ያብላጫል

ጫል። ከመታጠቢያው በላይ ያለው መስታወት ሳይቀር

ተወልደውሏል። ይህን ሁሉ ማነው የሰራው?

እስታጥቁ ነው። በጣም ገረመኝ።

ዘጠኝ

አንድ ቀን ለጊዜው ተሽሎት ሁለታችን ቁጭ
ብለን ስናወራ «አባክህ ሀኪም ጋ እንወሰድህ» አልኩት

አይኖቼ በፍርሃት እየፈጠጡ «እምቢዮ!
ሀኪም አልፈልግም እምቢዮ!» በጣም ጮኸና
እየተርበተቡት ፊቴ ተንበርክኮ ጣቶቼን በፀሎት
አያጣመረ «አደራህን!» አሰኝ

ሲያሳዝን! ኩሩ ሰው ተንበርክኮ አስከመለመን
ሲደርስ ማሳዘን! «እሺ ተነስ። አንተ ካልፈቀድክ
ማንም ቢሆን አይወስድህም። አይዞህ ተነስ» እያልኩ
እስከሰኛ ወምበር ላይ እስቀመጥኩት። ሻይ እፍልቼ

ከጠጣን በኋላ፤ በዝግታ «ሃኪምኮ ያድንሃል እንጂ አይጎዳህም» አልኩት።

«የለም የለም! ሃኪም ጋ ከምሄድ ብሞት ይሻለኛል»

አንድ ነገር አስተዋልኩ «ሃኪም ጋ ከምሄድ ብሞት ይሻለኛል» ካለ በኋላ ፍርሃቱ ድንገት ሲዘረገፍለት፤ በፍርሃት ፋንታ ፊቱ ላይ ሰላም ተዘረጋ። ከዚያ በኋላ ረጋ ባለ በጣም ሰላማዊ በሆነ ድምጽ ያናግረኝ ጀመር። ይህን ሰው ሆኖ ያን ጊዜ በደምብ አላስተዋልኩትም። ነገሩ የገባኝ በኋላ ነበር

«ቀላል በሽታኮ ነው የያዘህ» አልኩት። «ሰውነትህ ምግብ አንሶት፤ መጠጥና ሃሳብ በዝቶበት ጤናህ ተጓድሏል። በቃ። ሃኪም አረፍት ያዝልህል። ጥሩ ምግብ፤ ሽታሚን፤ እንቅልፍ ያዝልህል። ባንዳፍታ ትድናለህ»

«አውቃለሁ» አለኝ «እማይገባኝ መሰለህ እንዴ? ይገባኛልክ። በደምብ ይገባኛል»

«ምኑ ነው ሚገባህ?»

«በሽታዬ ይገባኛል። እነዚያ የሚሰድቡኝ፤ ሆሞ፤ ራሲስት፤ ጆርናሊስት፤ የሚሉኝ በውኃ እንደሌሉ፤ አእምሮዬ እራሱ እንደሚፈጥራቸው አውቃለሁኩ»

«ይህን ታውቃለህ?»

«አዎን አውቃለሁ» አለ። ይህን ሲነግረኝ ፊቱ ላይ ሆነ ድምጹ ውስጥ ፍርሃት የለም። ምክንያቱ ያን ጊዜ አልገባኝም ነበር

ዝም ብለን ቆየን

«አይገርምህም የሰው ነገር?» አለኝ። «ከትላንት ወዲያ አስታጥቄ እዚህ መጥቶ ቤቴን ጠርኝ፤ ልብሶቼን አጥቦ ሲያበቃ «እብደት ጀምሮሃልና፤ ሳይብስብህ ጨርቅህን ሳትጥልና አገርህን ሳታስድብ፤ እኛንም ሳታሳፍር አገርህ ብትገባ ይሻላል። ምናልባት የወሊሶ ወይም የደብረ ሊባኖስ ጠበል ያድንህ ይሆናል አለኝ። እና ወጥቶ ሄደ። ይህን ብሉኝ ሲወጣ ደነገጥኩ። ሆይ በጣም ፈራ»

(ይህን ሁሉ ሲነግረኝ በፍርሃት ሳይሆን በርጋታ ነው)

«የምሆነው ጨነቀኝ። አንተን ፈላጊህ። ግን ከፍል ነበረህ። በጣም በጣም ጨነቀኝ። አንተ ወደ ምሳ ልትወስደኝ እንደምትመጣ አውቄ ነበር፤ ግን እስከዚያው ጨነቀኝ። ጠበበኝ። ሆይ ፈራ። ተንበርክኬ ፀሎት አደረግኩ። የሰጠኸኝን መፅሀፍ ቅዱስ ከፈትኩት። ስከፍተው «ሰባተኛው መልአክም መሰከቱን ነፋ» ይላል። መሰከቱ ተሰማኝ። መልአኩ መሰከቱን ከነፋ በኋላ «አየለ! ሆሞ ነህ! ጆርናሊስት ነህ» ሊለኝ ነበር፤ ግን ነቃሁበት። ገና ስሜን ሊጠራ

አፋን ሲከፍት ቶሎ መጽሐፉን ዘጋሁት። መልእክትን ዝም ላለኝው እነሱ ጀመሩኝ። እዚህ መተላለፊያ ከበሩ ጊሳ ተሰብስበው «ሆሞ! ራሲስት! ጆርጅሊስት!» አሉኝ። አይደለሁም አይደለሁም ስላቸው! አሜሪካኗ «First he killed President Kennedy. Now he wants to drop a bomb on the U.S. . .» አለቻቸው

ሌሎች «Yes, yes, he wants to snuff out civilization like a candle with one bomb. We must tell the CIA» አያሉ ይዝቱብኝ ጀመር። Come, let's go tell the CIA ሲሉ፤ ልድረስባቸውና ተሳስታችኋል ልበላቸው አልኩና ቶሎ በሩን ከፈትኩት። መተላለፊያው ጭር ብሏል። ውስጡ እንዲት ሴትዮ ብቻ አለች። መተላለፊያውን ትጠርጋለች። እያለቀሰኩ ከእግሯ፣ አጠገብ ያለውን መሬት ስሜ አቤት አልኩ «ሆሞ ጆርጅሊስት ራሲስት ይሉኛል» አልኳት። እንደገና እግሯ አጠገብ ያለውን መሬት ሳምኩ። ቀጥሎ እግሯን ሳምኩ። ጉልበቷን ሳምኩ። ጭኗን ስስም ወደዚያ ገፋችንና እኔ ስወድቅ እሷ እየርጠች ሄደች። ንሽ! ሆሞ አይደለም ጆርጅሊስት አይደለም ራሲስት አይደለም ተሳስታችኋል ልትላቸው መሄዷ ነው፤ አልኩና ተንፈስ አልኩ። ወደ ክፍሌ ተመለስኩ

«ለሰባተኛው መልእክ ቶሎ ልንገረው፤ 'ሆሞ' አይደለሁም፤ 'ጆርጅሊስት' አይደለሁም፤ ብትፈልግ

ጠራጊዎን ሴትዮ ጠይቃት። ሰእነሱ ልትንግራቸው ሄዳለች» ልበለው አልኩና መጽሀፍ ቅዱሱን ከፈትኩት። ሰባተኛውን መልእክ አጣሁት። ብፈልግ ብፈልግ፤ መጽሀፍ ቅዱሱን ባገላብጥ አጣሁት። የት ሄደ? ሰምን እዛው አልቆየኝም? ስለኔ ሃላቡን ለውጦ መሆን አለበት። ሆሞ፤ ጆርጅሊት፤ ራሲስት እንዳልሆንኩ ገብቶት ነው። ግን ንፁህ መሆኔን ማን ነገረው? ጠራጊዎ ሴትዮ መሆን አለባት። እንዴ! እንዴ! እንዴ! ለካ ሳይገባኝ ቀርቶ ነው እንጂ ጠራጊዎ ሴትዮ የእውነት ጠራጊ አልነበረችም። ለካስ እምዬ ማርያም ኖራለች! ስጪነቅ አይታ ልትረዳኝ ወርዳ ነው። «አይ እምዬ ማርያም! ርህሩህ ልቧ አይፀና ሆኗ! ተንበርክኩ ስብሃት ለእግዝእትን ማርያም ድንግል ወላዲተ እምላክ ብዬ ከልቤ ምስጋና አቀረብኩላት

«ስብሃት ለእግዝእትን ማርያም ድንግል ወላዲተ እምላክ!» ስል ነቃሁ። አልጋ ውስጥ ነኝ። ለካ ይሄ ሁሉ ህልም ኖሯል።

«ህልም ቢሆንም ትልቅ ሰላም ተለማኝ። አይኔን ዘጋሁ «ስብሃት ለእግዝእትን ማርያም ድንግል ወላዲተ እምላክ!» አልኩ። ታላቅ እፎይታ ተለማኝ። ደስ አለኝ። አይኔን ከፈትኩ። ወለሉ ላይ ተንበርክኬአለሁ። መቼ ከአልጋ ወጣሁ? ወይስ ጨርሶ አልጋ ውስጥ አልገባሁም ነበር? በጭራሽ ላውቅ

አልቻልኩም። እሁንም ቢሆን አላውቅም። አየህ፤ የኔ ዓለም ድንበሮቹ ተቃውሰዋል፤ የህልምንና የውንን ሀገሮች ይለይ የነበረው አጥር ፈርሶ፤ የአብደትን ውሃ ከጤንነት ሀገር ያግድ የነበረው ግድብ ፈርሶ፤ እሁን ህልምና እውን፤ አብደትና ጤንነት ድብልቅልቃቸው ወጥቷል። ኑሮዬም በጣም ግራ የገባው ውሉ የማይታወቅ፤ ውስብስብ ያለ ክር ሆኖአል።

ይህን ሁሉ ሲነግረኝ ረጋ ባለ ድምጽ ነው። ከአብደቱ ድኖ ይሆን? ወይስ አብደቱ ስላባለበት ይሆን እንደዚህ በእርጋታ ለመናገር የሚችለው? ፈራሁ

ዝም ብሎ ጥቂት ከቆየ በኋላ «ግን አስታጥቂ አብደሃል ሲለኝ፤ ነገሩን ከእሱ አፍ ስሰማው ደነገጥኩ እንጂ፤ ማበደንስ በፊት ነው ያወቅኩት።»

«ምን ትዘባርቃለህ!? ይሄ ያንተና የአስታጥቂ ዕውቀት ነው። የኔ ከእናንተ እውቀት አያንስም። ያሲን ደግሞ በእውቀት ሶስታችንንም ይጠቀልላል። እና እኔና ያሲን ስለእንተ ተነጋግረናል። ተስማምተንበታል። አብደት አይደለም።»

«ምንድነው ታዲያ?»

«Nervous breakdown የሚሉት ነው።»

ላቅ አለ። ፈገግታው ከአብደት ንፁህ ነበር።

ለፊ ጥበብና ጥልቅ ሀዘን የሞላው ፈገግታ ነበር።

ወይስ ፍፁም አብደት የተሞላው ፈገግታ ይሆን?

«አይ! እንተ ጥሩ ሰው ነህ። ደግ ሰው ነህ። አስተዋይ ነህ። ግን ስለኔ የማታውቀው እንደ ነገር አለ» አለኝ።

«ምን?»

«ግና አብደቱ ሳይጀምረኝ እንደሚመጣ እውቅ ነበር።» ዝም ብዬ ላየው እሁንም ያ ያዘነ ፈገግታው ብቅ እያለ «ይሄ አብደት እንደሚመጣብኝ ገና በልጅነቴ እውቅ ነበር» አለኝ

«እንዴት ልታውቅ ቻልክ?»

«አጣዬ ነው።»

«የምን እጣ ነው አሉ?»

«የልደት እጣ። ከመወለድህ በፊት እጣ ይደርስሃል። አንዳንዱ የዘውድ እጣ ይደርስዋል፤ ከንጉሳዊ ቤተሰብ ይወለዳል። እኔ የአብደት እጣ ደረሰኝ፤ ከአብደቱ ቤተሰብ ተወለድኩ።»

«አልገባኝም።»

«አያቱ አብደው ነው የሞቱት። የእባቴ ታላቅ ወንድም አብደው ሞቱ። ታናሽ እሁቴ ከአራት ዓመት በፊት አበደኝ። አገር ቤት ነው ያለኝው። እና እሁን የኔ ተራ ነው።» እጄን ሸሚዞ ስር ሰደደና ከደረቱ ስር ወርቅ ሰንሰለት ላይ የተንጠለጠለ እንደ ትንሽ የወርቅ መስቀል አወጣ። ከመስቀሉ ጋር እንደ ሌላ ነገር ተንጠልጥጏል። የተጠቀለለ ቁራጭ ቆዳ።

“ይህ ምን ይመስልሃል?” አለች

“ክታብ።”

“እውቀሃል። ከአብደት የሚከላከል ክታብ። እናቴ ነበረች አስደግማ ያሰረችልኝ። ግን እንደምታየው ነው። የልደትን አጣ ክታብ አይከለክለውም።”

ክታቡን መልሶ ደረቱ ውስጥ ከተተ። ዝም ብሎ ቆየ

“ሰምን መሰላህ ይህን ሁሉ የምነግርህ?” አለች

“ሰምንድንነው?” አልኩት

“በጣም ስለማክብርህ ነው። እንደሌሎች የሀገሪ ልጆች አይደለህም። እዚህ የመጣኸው ዲግሪ ፍላጋ ብቻ ሳይሆን፤ ስለሰው ፍጥረትና ባህሪያ ማወቅ እንደምትፈልግ በግልጽ ይታያል። ስለዚህ እውቀትህ ላይ ትንሽ ሲጨምርልህ የሚችል እንድ ነገር አለ በኔ ላይ የደረሰ። የሰውን ልጆች ጥሩነት የሚገልጽ ነው።”

“ንገረኝ።”

“እነግርሃለሁ፤ ግን ሌሎች ጥቃቅን ነገሮች አሉ፤ ሳልረሳቸው ልነግርህ የምፈልገው። አየህ፤ አእምሮዬን እጅግም አላምነውም። ጨርሶ እስኪከፋኝ አምስት ሰዓት ያህል እንኳ አያገለግለኝም። ስለዚህ በመጀመሪያ ላመስግንህ። እንደ ደንቡ ቢሆን መጨረሻ

ላይ ነበር የማመስግንህ። ግን በኋላ ማመስገኑን አረሳው ይሆናል።”

“የምን ምስጋና ነው እሱ?”

“እንደዚህ አያስቸገርኩህ ስለቻልክኝ። ሌሎች ሀበሾች እዚህ ይመጡና እንዳርጊት «ጽፅ!» ብለውኝ ይሂዳሉ። በነሱ ቤት ሀዘን መግለጻቸው ነው። ግን ምንም ባብድ የሀገሪን ልጆች እውቃቸዋለሁ። ለኔ ሲሉ አስር ደቂቃ እንኳ አልተቸገሩልኝም። አስታጥቄ እዚህ መጥቶ ቤቴን ጠረገልኝ። ልብሶቼን አጠበልኝ፤ ግን ይህን ያደረገው እኔን ለማገዝ ሳይሆን ከኔ በላይ መሆኑን ለማሳየት ነው። እኔ ተበላሽቼ እግር ሹራቦቼን እንኳ ማጠብ ሲያቅተኝ እሱ ይህን አደረገልኝ፤ ገባህ?”

“ገባኝ።”

“ደግሞ በማበደ። ሀበሾች በጣም ነው ያፈሩብኝ፤ በጣም ነው የናቄኝ፤ እንተ ባትኖር የሚያላፍር ነገር ይመስለኝ ነበር። በእብደት ላይ እፍረት። ይታይሃል? እንተና ያሊን ብቻ ናችሁ ሁኔታዬን አይታችሁ በእውነት ያዘናችሁልኝ። በእናንተ ዓይን የኔ እብደት አስጨናቂ ሽክም ነው እንጂ አሳፋሪ ውድቀት አይደለም። ይህ አስተያየታችሁ ብዙ አግዞኛል። ብዙ። ዝም አለ

“እኔ ምልህ፤ ከወንድ ጋር ስለመተኛት ምን አስተያየት አለህ?” አለች

«Homosexuality ማለትህ ነው?»

«አዎን»

«ሁሉም ወንዶች ተስማምተው ካደረጉት እስማማበታለሁ። እኔ አድርጌው አላውቅም። ግን የሚያደርጉ ሰዎች እንደሚነግሩኝ ከሆነ ከተራው ግብረሰጋ ይበልጥ ደስ ይላል።»

«ነውር ወይም ሃጢአት አይመስልህም?»

«በጭራሽ»

ሲያስብ ትንሽ ቆየና

«ትላንት ከሰዓት በኋላ እዚህ ማን መጣ መሰለህ?» አለች

«ማን?»

«አይሪን። ስታጫውተኝ ቆየችና «ታስታውሳለህ? አንድ ቀን Let us go to my chamber ብለኸኝ ነበር» አለችኝ። «አስታውሳለሁ፤ እምቢ አልሽ» አልኳት።

«ያን ጊዜ አላሰኘኝም ነበር። አሁን ግን አሰኝቶኛል» አለችኝ

«አሳመንኳትም። ያን ጊዜስ ስለምናት ለምን እምቢ አለችኝ? አሁንስ ሳልጣይቃት ለምን መጣች? ግራ ገባኝ»

«ምንድነው ያሰኘኸ?» አልኳት

«Don't be difficult» አለችኝ

«ይገርምሃል። እንጎሌ በጣም ደክሟል። አስቦ ተጣጥሮ የትም ለመድረስ አይችልም። ታዲያ አይሪን ለምን እንደመጣች ድንገት ተገለጠልኝ። እርግጠኛ ነኝ እንጎሌ አስቦት ደርሶበት አይደለም፤ ዝም ብሎ በቀጥታ ነው እውቀቱ የመጣልኝ። ምናልባት እሷ ሳታውቅ ልሷን ከፍታልኝ እኔ ደግሞ ሳይታወቀኝ ልሷ ውስጥ ተመልክቼ ይሆን? Telepathy የሚለው ነገር ይሆን?»

ራሱን ይዞ አይኖቹን ጨፈነ። ጥቂት ቆየና ራሱን እየነቀነቀ «ይገርምሃል ልጄ» አለኝ Das Capital በጣም ከባድ መፅሐፍ ነው። እያንዳንዷ አረፍተ ነገር ከእንጎልህ ብዙ ስራ ትጠይቃለች። Das Capital ን ሶስት ሰዓት ሙሉ ያለማቋረጥ ለማንበብ የምችልበት ጊዜ ነበር። አሁን ታዲያ አንድ ሁለት ሀሳብ ላንተ ሰላቀበልኩ እንጎሌ ድክም አለው»

«ታዲያ አረፋ፤ ቀስ ብለህ ትነግረኛለህ»

«በኋላ ጊዜ አይኖርም፤ አሁን ብነግርህ ይሻለኛል። ከእንግዲህ እኔና አንተ ሀሳብ ለሀሳብ መወያየት የምንችል አይመስለኝም»

ልቤ ፈራ፤ ከቃላቱ የባሰ የድምፁ እርጋታ አስፈራኝ

«ለምን?» አልኩት

«በኋላ እነግርሃለሁ። አሁን የአደራንን ልቀጥልላለሁ። እስከዛው ሻይውን ጥጂ እመጣለሁ። እና ይኸውልህ፤ አደራን ለምን እንደመጣች ታወቀኝ

«ያሲን ነው የላክሽ?» አልኳት

«አይደለም። እኔው ራሴ ነኝ የመጣሁት። እንዲያውም ያሲን ለምን እዚህ እንደመጣሁ ቢያውቅ ይገለጻል» አለችኝ። እኔ ግን እሱ እንደላካት እርግጠኛ ነበርኩ። «ሁለታችሁንም በጣም እመሰግናችኋለሁ። ግን ስጦታውን ለመቀበል አልችልም» አልኳት

«አልጋ ውስጥ በጣም ጥሩ ነኝ ኩ» አለችኝ

«አማረችኝ። በጣም አማረችኝ። ግን ስጦታዎን ላለመቀበል ቆረጥኩ።»

«ለምን?» አልኩት።

የደከመ ያዘነ ፈገግታውን እያሳየኝ፤ «እርግጠኛ አይደለሁም። ግን የኩራት ኩራት ይመስለኛል። እኔ ለምንድነት እምቢ ያለችኝ ሴት ባሏ ሃጂ ስጪው ብሏት መጥታ ስትሰጠኝ ልቀበል አልፈለኩም። ግን ደግነታቸው ልቤን ነካው። በጣም እመሰግንኳት። ስታጫውተኝ ቆይታ ሂደች።»

ከአጭር ዝምታ በኋላ፤ «ይመስለኛል፤ ይኼ ያሲን እንደኔና እንዳንተ ተራ ሰው አይደለም» አለኝ

«አይደለም» አልኩት

«የእውቀቱን ስፋትና ጥልቀት ማለቴ አይደለም» አለኝ

«እውቃለሁ» አልኩት

«ምን ታውቃለህ?»

«ልቡ ንፁህ ነው»

«እረ ከሱ ሌላ?»

«ከሴቶችም ከወንዶችም ጋር ይተኛል»

«ይኸን ድርም ታውቅ ነበር?»

«አዎን»

«ታዲያ ልጄ አይቀፍህም?»

«በጭራሽ!»

«አትንቀውም?»

«ቢቻለኝ ኖሮ እኔም እንደሱ መሆን በፈለኩ»

«ይገርማል። በጣም በጣም broad minded ነህ» አለኝ

ዝም ብለን ቆየን «ሻይ ደርሶ ይሆን?» አለኝ ሻዩን ቀድቼ ስለጠው

«ይገርማል። በልቤ ከሁሉ ሰው የማክብረው አንተን ነው። የመጨረሻ ኩባያ ሻዩን አፍልተህ የምትሰጠኝ አንተ ነህ። ጥሩ አይደለም?» አለኝ

«ምን ማለትህ ነው የመጨረሻ ኩባያ ስትል?» አልኩት፤ ልቤን ፍርሃት እየጨበጠው

ፊንግ አለ « ከእንግዲህ ሻይ ልተው ነው»
አለኝ

«ሰምን?» አልኩት

«በጋላ እንግርሃለሁ።» ሻይን ከጠጣ በጋላ፤

«ትላንት በስንት ሰዓት ነው ደህና እደር
ብለኸኝ የሂድከው?» አለኝ።

የእጅ ሰዓቱ ቀጭቀጭ እያለች እያስፈራራችው
አውልቆ ጠረጴዛ ኪስ ከቶ ረስቷት ነበር። ጊዜ
በሰዓት መከፈሉንም ረስቶት ነበር ይመስለኛል። ዛሬ
ግን አንድ ነገር ያደረገው በስንት ሰዓት እንደነበረ
ለማወቅ ፈለገ። መጻኑ ይሆን?

«አራት ተኩል ይሆናል» አልኩት።

«እንግዲያው ያሲን ወደ እምስት ሰዓት ላይ
ነበር የመጣው ማለት ነው»

«እኔ ከሂድኩ በጋላ?»

«አዎን»

«ምን ሲያደርግ መጣ?»

ፊቱ ተሰወጠ። እንግዲህ ከታመመ ጀምሮ
ፊቱ ላይ ከፍርሃት፣ ከሃዘንና ከድካም በቀር ሌላ ነገር
አይቺ አላውቅም። ስለዚህ አሁን ፊቱ ላይ ብቅ ያለው
ነገር በጣም አዲስ መሰለኝ። ለጊዜው ምን እንደሆነ
ለማወቅ አልቻልኩም

«እንዴት ልንገርህ? መንገሩ ያሳፍራል»

አለኝ። ፍርሃት!

«ምን ነው የሚያሳፍረው?» አልኩት

«ድርጊቱ እያሳፍርም፤ መንገሩ ነው
የሚያሳፍረው»

«ታዲያ እንዴት ይሻላል?» አልኩት

«እንዲያው በደፈናው ልንገርህ መሰለኝ»

«እሺ።»

«አየህ . . . » መቀጠል አቃተው «አየህ
እንዲህ ነው፤ ይኸውልህ ታዲያ! ቅድም እንዳልኩህ»
ሲል ሲያምጥ ብዙ ጊዜ ቆየ። በመጨረሻ «አየህ»
አለኝ «ያሲን መጥቶ ሲያጫውተኝ አመሸ። መሸ
ጊዜው፤ ገባህ ምልህ? እና ይኸውልህ ጊዜው መሸ።
ሊመሸ ሆነ። በጣም መሸ ጊዜው። ገባህ ምልህ?
እንግዲህ ጊዜው አልመሸም? ሲመሸ ጊዜ ያሲን
«ደክሞኛል፤ በእግራ ከምሂድ እዚህ አድራ ባጫውትህ
ምናለ?» አለኝ። የእይራን ሃሳብ ታየኝ ብዬህ የለ?
አሁንም ያሲን ለምን እንዲህ እንዳለ ወለል ብሎ
ታየኝ። ለምን ታወቀኝ ይሆን? ምናልባት በሽታዬ እንደ
ልዩ አይን ያለራ ይሆን? የሆነ ሆኖ «እደር» አልኩት

የአየሉ ፊት የባለውን አፈረ፣ የድምፁን ሰላም
አፍረት አደፈረሰው። ከዚህ በኋላ የአየሉ አፍረት
ጠፍቶ ድምፁ ሠላማዊ ሆነ፣ ቀጠለልኝ።

«እንግዲህ የሚያሳፍር ቦታ ደረስኩ።
እንደሌሎቹ የአገሪ ልጆች ብትሆን ይሄንን ነገር
አልነግርህም ነበር። አየህ ያሲን መብራቱን አጠፋና
አልጋዬ ውስጥ ገባ። እንዴት ልበልህ? በቃ . . . ሆነ
ነገሩ»

«ለምን እንዲህ ልታገለግለኝ ፈለግኩ?»
አልኩት በጨለማው

«ሰራሴው ደስታ። በጣም ደስ ይለኛልኝ»
አለኝ

«እሱን ተወው! ይልቅ እውነቱን ንገረኝ»
አልኩት

«ያንተ ህይወት ለኔ ምን ያህል ከፍ ያለ ዋጋ
አንዳለው እንድታውቅ ብዬ ነው። እንተ ለኔ ምን ያህል
ልዩነት እንደምታመጣ ልነግርህ ፈልጌ ነው። ሌላ
የመንገሪያ ዘዴ አጣሁ» አለኝ

«ለምን ልትነግረኝ ፈለግህ?» አልኩት

«ብቸኝነት እንዴት ያለ ከባድ ሽክም እንደሆነ
ስለማውቅ» አለኝ

«ስለብቸኝነት ምን ታውቃለህ?» አልኩት

«በዙ ብዙ አውቃለሁ። እኔም ራሴ ብቸኛ
ነኝ። አጣችን ተመሳሳይ ነው» አለኝ

«አሁን ግን እኔ ብቸኝነት አይሰማኝም»
አልኩት። ውሸቴን ነበር።

«ትንሽ ቆይቶ ተነስቶ ደህና እደር ብሎኝ
ሄደ። እይደንቅህም የሰው ነገር? አስቲ አሁን ለምን
ይህን ሊነግረኝ ፈለገ? ምን ነኝ? ምን አድርጌለት
አውቃለሁ? ... ልነግረው አልፈለኩም። መከራው
ሁሉ ከንቱ መሆኑን ልነግረው አልፈለኩም

«ከሄደ በኋላ የያዘኝን ፍርሐት እንዴት
ልግለጽለህ? ከፋ ጨካኝ ፍርሃት ነበር። እንግዲህ እኔ
የለመድኩት ፍርሃት ድምፆች ሆሞ ጆርናሊስት
ራሲስት እያሉ ሲሰድቡኝ ሲደልቱብኝ ነው። አሁን ግን
አንዳች ድምጽ የለም። ፍፁም ፀጥታ ነው፤ በጠራራ
ዐሐይ የወንዝ ዳር ፀጥታ፤ ካሁን አሁን መለት፤
መቅሰፍት፤ እርግማን እንደነጎድጓድ ሊወርዱበት
የሚችል ፀጥታ፤ የሚያስፈራ ፀጥታ ተዘረጋ። እንዴት
ፍርሃቱ አልገደለኝም? አሁን ይገርመኛል። ፀጥታውን
እንዳልነቀንቀውና ነጎድጓድ እንዳይወርድ ፈርቼ
በጀርባዬ እንደተጋደምኩ ሳልንቀሳቀስ ከዓመት

የሚረዝም ጊዜ ቆየሁ። ደግነቱ ሰውነቱ ደክሞአል። ተኛሁ ፀጥታው መሐል። እንቅልፍ እንደዚህ ጥሩ ነገር የሆነ፤ ሞት እንዴት ይሆን?

እብድ ሰው ስለአብደት ይህን ያህል ያውቃል? በእንዲህ ያለ እርጋታ ስለ አብደት ያወራል? ወይስ አየለ ድኗል? ወይስ ምንድን ነው?

ዝም ብለን ቆየን «ሳስበው የኔ በሽታ ከሞት ሀገር የተላከልኝ ጥሪ መስሎ ይሰማኛል» አለ

«እንዴት?» አልኩት

«በሽታው ሲያዘኝ ፍርሃት ያንቀጠቅጠኛል። በሽታው ለጊዜው ሲለቀኝ ደግሞ ድክም ድቅቅ ያደርገኛል። ስለዚህ ሁለቱንም ጊዜ መሞት እመኛለሁ። ከፍርሃቱ ከመርበትብቱ ከመንቀጥቀጡ ለማምለጥ ራሴን ብገድል እወዳለሁ። ከድካሙ ለመገላገል ደግሞ እንዴ ብተኛና ተኝቼ ብቀር! እስከ መቼም ባልነቃ በጣም ደስ ይለኛል። ስለዚህ በፍርሃትም ሆነ በድካም ሁል ጊዜ ሞቴን እንደተመኝሁ ነው»

ልናገር አፈን ስክፍት አጁን አንሰቶ አፈን አስያዘኝ

«ምንም ብትናገረኝ ሃሳቤን ልታሰለውጠኝ አትችልም» አለኝ

የደክመ ያዘነ ፈገግታው ብቅ አለ፤ ንግግሩን ቀጠለ «ብስጭትጭት ብለህ ተስፋ ቆርጠህ አጥንትህ ሁሉ በድካም ድቅቅ ብሎ ይታይህ። ይኼኔ እንድንፁህ ክፍል ውስጥ በጣም ንፁህ ሆኖ የተነጠፈ፤ ምቹ አልጋ አጠገብህ አለ። ለመተኛት ትችላለህ፤ ያባትህ ቤት ነው፤ መተኛት ማንም አይከለክልህም። አትተኛም? ልብስህን አውልቀህ አትተኛም? ይኸውልህ ሞት እንደዚህ አልጋ ሆኖ ነው የሚታየኝ። እና መተኛት አፈልጋለሁ። ልብሴን ላውልቅ ነው።»

«ምን?» አልኩት። ድምጹ ከጉርጮ አልወጣም። ከንፈራን አንብቦ መልስ ሰጠኝ። ረጋ ባለ ሰላማዊ ድምጽ መለሰልኝ

«ራሴን ልገል ነው። እይዞህ አትፍራ። አይገርምህም? አሁን ተራየን እይዞህ አልህ ጀመር። እንተ ብትሞት የሚያሳዝን መቀጫት ይሆናል። እኔ ብሞት ግን አረፍት ነው። እባክህ አትቃወመኝ፤ አታስቸግረኝ፤ ልታስጥለኝ ብትሞክር ታስቸግረኛለህ እንጂ አታስጥለኝም። እባክህ አታስቸግረኝ፤ ለራሴ

ደክሞኛል። እንዴት እንደደከመኝ ብታይ፤ እንዴት ድክም እንዳለኝ ብታውቅ!

«ከአራት እምስት ሰዓት በኋላ ለመምጣት የሚዘጋጀውን እብደት ሳስበው፤ መጥቶ ሊያፍነኝ፤ ሊያስጨንቀኝ የሚሰለፈውን ፍርሃት ሳስበው ልቀበለው አልችልም። ደምስ ለምን እቀበለዋለሁ? ማን ነው አፉን ሞልቶ ተቀበል የሚለኝ? እኔ ኑሮን እምቢ አላልኩም። እብደትን ግን እምቢ አላለሁ። እምቢ! እምቢ!

«እንተ እብደትህን ተቀበል፤ ፍርሃት መንቀጥቀጥህን ለስተናግድ፤ ድክምህን ተሽከም ብለህ ትፈርድብኛለህ?

«ይሽውልህ፤ ኑሮ ማለት በር መስኮት የሌለው ዝግ ድፍን የሆነ ክፍል ነው። ግን መውጫ አለው። ከወጡ በኋላ መመለስ አይቻልም እንጂ መውጫውስ አለ። እኔ በበኩሌ መመለስ አልፈልግም። ስለዚህ መውጣቴ ነው። መውጣቴ ነው።»

መናገር ዋጋ ያለው አልመለሰኝም። እንዲያውስ ምን ልነግረው እችል ኖሯል? ፍርሐት መንቀጥቀጡን መቼ ቀመስኩትና ልገስጸው እችላለሁ?

ድካሙን መቼ ተሽከምኩትና ልመክረው እችላለሁ? ዝም አልኩት

ከኪሱ ወረቀት አውጥቶ ሰጠኝ። «የናቴ ስምና አድራሻ ነው። ፅፈህ በመኪና አደጋ ሞተ እንድትላት አደራ፤ እሺ?» አለኝ። ወረቀቴን በሚንቀጠቀጥ እጄ ተቀብዬ ኪሴ ከተትኩት። ከደረት ኪሱ በርሳ አውጥቶ ከውስጡ ገንዘብ አወጣ

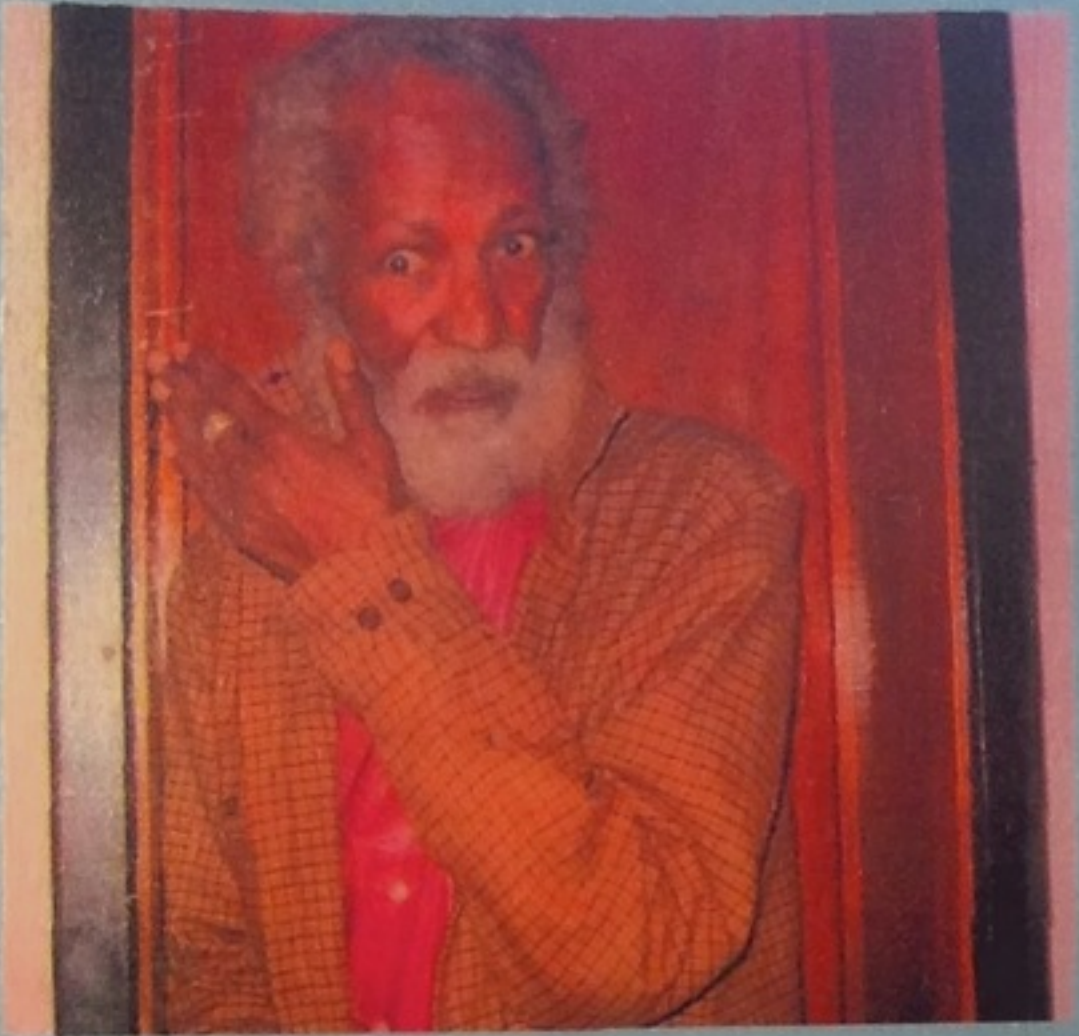
«እምስት መቶ ስልሣ ፍራንክ ነው። ደመወዜን ቅድም ተቀበልኩ። ለያሊን ስጥልኝ። ታዲያ የራስህ አስመስለህ ስጠው እሺ?» ብሎ ሰጠኝ። በዝምታ ተቀበልኩት

«እንግዲህ እብደት በፍርሐት ታጀበ ሳይመጣብኝ እንድቀድመው ቶሎ ማለት አለብኝ።» አለና ከወምበሩ ተነሳ

እኔም እየተነሳሁ «ምን ልታደርግ ነው?» አልኩት። ፍርሐት ልቤን እንደ ድንጋይ ከብደታል። ጉልበቴ ውሃ ሆኗል፤ በግድ ነው የቆምኩት።

ፈገግ አለ። ፈገግታው ውስጥ ያለው ሀዘን! ያለው ሰላም! «ልተኛ ነው» አለኝ «ምንም ስቃይ የለበትም። ገላዩን ቅድም ታጥቤአለሁ። ልብሌን አውልቄ ፒጃማየን ለብሼ አልጋ ውስጥ እገባና፤

[.wordpress.com/](https://www.wordpress.com/)



ተምበርክኪ እጁን ሳምኩት።
በዝግታ ከተምበርክኩበት አስነላኝ።
በሩን ከፈተልኝ። በቁልፍ ሲዘጋው
ተሰማኝ።

DFB

AMH Igz
Igziabher, Sibhat Gebre
Sebatejaw Melak 2008
hutl 1



03010928532001